

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.312/2024/51.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. év július hó 3. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 19.B.487/2022/171. számú ítéletét Terhelt1 I.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottal szemben megváltoztatja.

Terhelt1 I.r. vádlott szabadságvesztését 10 (tíz) évre, míg a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 10 (tíz) évre súlyosítja.

Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában a Fővárosi Bíróság 13.B.466/1995/74. számú ítéletéből engedélyezett feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját módosítja, és azt 10 (tíz) év időtartamra halasztja el.

Terhelt4 IV.r. vádlott szabadságvesztését 5 (öt) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetését 5 (öt) évre enyhíti.

Terhelt3 III.r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekobzás összegét 44.000 (negyvennégyezer) forintra módosítja.

Terhelt3 III.r. vádlottól lefoglalt 63.000 (hatvanháromezer) forint készpénz lefoglalását megszünteti, és azt Terhelt3 III.r. vádlottnak kiadni rendeli, azzal, hogy annak összegét visszatartja a pénzbüntetés, vagyonekobzás és a bűnügyi költség biztosítására.

Amennyiben a dolog átvételére jogosult a jogerős határozat közlésétől számított 3 (három) hónapon belül azt nem veszi át, akkor az állam tulajdonába kerül.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Terhelt1 I.r. vádlott által a 2024. május 10. napjától a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli.

A másodfokú eljárás során felmerült 28.600 (huszonnyolcezer-hatszáz) forint bűnügyi költséget Terhelt3 III.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2024. május 10. napján kelt 19.B.487/2022/171. számú ítéletével Terhelt1 I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében.

[2] Ezért I.r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt 8 év szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltás mellékbüntetésre ítélte.

[3] Megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata fegyház, valamint, hogy az I.r. vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

[4] Továbbá megszüntette az I.r. vádlottal szemben a Fővárosi Bíróság 13.B.466/1995/74. számú ítéletével kiszabott, életfogytig tartó fegyházbüntetés végrehajtása során engedélyezett feltételes szabadságot és a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját 8 év időtartamra elhalasztotta.

[5] Terhelt2 II.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatába ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében.

[6] Ezért II.r. vádlottat 5 év szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 2000,- forint, összesen 400.000 forint pénzbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[7] Terhelt3 III.r. vádlott bűnösségét a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és aszerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében mondta ki.

[8] Ezért III.r. vádlottat 3 év szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 3000,- forint, összesen 600.000 forint pénzbüntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[9] Terhelt4 IV.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176. § (1) bekezdésének IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében.

[10] Ezért IV.r. vádlottat 6 év szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[11] Megállapította, hogy II.r., III.r., és IV.r. vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtási fokozata börtön, valamint, hogy a büntetésüknek kétharmad részének kitöltését követően feltételes szabadságra bocsáthatóak.

[12] A kiszabott szabadságvesztésbe az I.r., és II.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt beszámítani rendelte.

[13] Ezenkívül a törvényszék az I.r. vádlottal szemben 167.000 forint vonatkozásában, valamint a tőle lefoglalt rendszám1 forgalmi rendszámú, Renault Laguna T típusú személygépkocsira (annak indítókulcsával, és forgalmi engedélyével) vagyonekobzást

rendelt el, valamint II.r. vádlottal szemben a letéti számlára befizetett 5.500.000 forint, míg III.r. vádlott esetében a tőle lefoglalt 63.000 forintra rendelt el vagyonekmozgást.

[14] Rendelkezett a bűnjelekről, bűnügyi költség viseléséről és tanú8 vagyoni érdekelt által előterjesztett vagyoni igény elutasításáról.

[15] A törvényszék ítéletének kihirdetését követően az ügyész a fellebbezés bejelentésére három munkanapot tartott fenn, majd e határidőn belül az elsőfokú ítélettel szemben I., II.r., és III.r. vádlott terhére, súlyosítás végett, hosszabb tartamú szabadságvesztés, és közügyektől eltiltás mellékbüntetés kiszabása céljából, valamint III.r. vádlott vonatkozásában a tőle lefoglalt pénzösszegre elrendelt vagyonekmozgás mellőzése, ugyanakkor vele szemben a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján 44.000 forintra vagyonekmozgás elrendelése érdekében fellebbezést jelentett be. Az ügyész IV.r. vádlottra vonatkozóan az ítéletet a kihirdetését követően tudomásul vette.

[16] tanú8 vagyoni érdekelt a törvényes határidőn belül fellebbezést nem jelentett be.

[17] A védelem részéről az elsőfokú ítélet ellen az alábbi fellebbezések érkeztek:

[18] Terhelt1 I.r. vádlott a büntetés enyhítése és a vagyonekmozgás mellőzése érdekében fellebbezett, míg védője a „teljes ítélet” ellen, a tényállás téves megállapítása, és a büntetés mértéke miatt fellebbeztek.

[19] Terhelt2 II.r. vádlott elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbezett, a védője teljeskörű fellebbezést jelentett be: elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért a tényállás téves megállapítása, a téves jogi minősítés és a téves szankció alkalmazása miatt, valamint a vagyonekmozgás vonatkozásában is annak mellőzése és a lefoglalt pénzösszeg vagyoni érdekelt részére történő kiadása érdekében fellebbezett. Terhelt1 I.r. vádlott ezt meghallva, II.r. vádlott védőjéhez csatlakozva teljeskörű fellebbezést jelentett be.

[20] Terhelt3 III.r. vádlott és védője tudomásul vették az ítéletet.

[21] Terhelt4 IV.r. vádlott az ok és cél megjelölése nélkül, a védője megalapozatlan tényállás és téves jogi minősítés miatt, illetve a kiszabott büntetés enyhítése, a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése érdekében fellebbezett.

[22] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.870/2022/30. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[23] Kifejtette, hogy a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján a felülbírálat valamennyi vádlott esetében teljeskörű, III.r. vádlott esetében a Be. 590. § (10) bekezdése értelmében.

[24] Előadta, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság perrendi szabályok betartásával folytatta le az eljárást.

[25] A vádhatóság szerint a törvényszék helyesen jutott arra, hogy a nyomozó hatóság és az ügyészség a leplezett eszközök alkalmazása és az ilyen módon beszerzett bizonyítékok felhasználása során az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, így a 2020. december 14. napját követően beszerzett hanganyagok jelen ügy vádlottjaival szemben is aggálytalanul felhasználhatóak voltak bizonyítékként.

[26] Meglátása szerint az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget téve megalapozott tényállást állapított meg, amely mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, így az a másodfokú eljárásban is irányadó.

[27] Az ügyész szerint az elsőfokú bíróság az ítélete indokolásában a szükséges részletességgel ismertette és elemezte a rendelkezésre álló bizonyítékokat, így többek között a vádlottak által az eljárás különböző szakaszaiban előadottakat és feltárta a vallomásaikban rejlő ellentmondásokat és következetlenségeket is.

[28] A fellebbviteli főügyészség érvelése szerint az ügy központi szereplője tanúl volt, aki már korábban egyezséget kötött a vádhatósággal, és akit a Fővárosi Törvényszék ez alapján elítélt, így jelen eljárásban tanúként kellett kihallgatni. tanúl a tanúkihallgatásai során teljeskörűen feltárta mind a kábítószer-kereskedelem során folytatott saját tevékenységét, mind a saját vevőkörét, valamint a kábítószer beszerzésének forrásait. Az ügyészség álláspontja szerint következetes és ebben a tekintetben ellentmondásmentes vallomásaiban egyértelműen terhelte a jelen ügy vádlottjait. Az ügyész szerint bár tanúl tanú valóban nem tekinthető teljesen elfogulatlannak, a törvényszék ennek ellenére helyesen emelte ki vallomásának azon lényegi pontjait, amelyek a többi bizonyítékkal összevetve – különösen a leplezett eszközök alkalmazása során keletkezett közlemények tartalmával, továbbá a lefoglalt infokommunikációs eszközökről beszerzett adatokkal is – alátámasztható, ekként vallomása felhasználható.

[29] Az ügyészség érvelése szerint a törvényszék helyesen utalt arra is, hogy a leplezett eszközökkel beszerzett bizonyítékok nem teljeskörűen dokumentálják a vádlottak és tanúl tanú közötti kommunikációt, ugyanis a telefonos, hangalapú kommunikáció mellett egymással internetalapú platformokon is tartották a kapcsolatot (Viber, Signal alkalmazásokon), és ezen titkosított adatforgalmak túlnyomó többsége nem került feltárássra az eljárás során, így alappal feltehető, hogy a kábítószer-kereskedelemmel kapcsolatos kommunikáció jelentős része is ezeken a csatornákon zajlott és éppen ezért nem volt rekonstruálható.

[30] Az ügyészség kiemelte, hogy a vádlottak és tanúl közötti kommunikáció során a kábítószeres „virágnyelven” kerültek megnevezésre, amit a beszélgetések kontextusa, valamint a tanúvallomások alapján jól dekódolható volt. Az erre vonatkozó helytálló elsőbírői megállapításokat az ítéleti indoklás [63]-[66] bekezdései helyesen tartalmazzák.

[31] A Fellebbviteli Főügyészség álláspontja szerint a törvényszék megfelelő indokát adta annak is, hogy egyes bizonyítási indítványokat milyen okból utasított el.

[32] Az indokolási kötelezettségének a Be. 561. § (3) bekezdésének d) pontjában foglalt törvényi előírások betartásával tett eleget, a bizonyítékok értékelése a Be. 167. § (4) bekezdésében írtaknak is megfelelő, törvényes és észszerű, logikai hibáktól mentes.

[33] Az ügyészség külön rámutatott, hogy az „in dubio pro reo” elvének az felel meg, ha a bíróság a mérési bizonytalanságot a vádlott javára értékeli, így a törvényszék helyesen értékelte a vegyesszakértő véleményében lévő adatokat, mikor minden vádpont és minden

vádlott esetében – ellentétben a vádirati tényállásban figyelembe vett középértékekkel – a vádlottakra kedvezőbb alsó határértéket vette figyelembe a kábítószeres mennyiségének megállapításánál, ami a III. r. vádlott esetében enyhébb minősítést is eredményezett.

[34] Mindezek alapján a Fellebbviteli Főügyészség szerint az elsőfokú bíróság a megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és a bűncselekmények minősítése is törvényes.

[35] A fellebbviteli főügyészség szerint a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság némileg hiányosan vette számba. Ugyanis súlyosító körülmény az is, hogy az I., II. és IV.r. vádlott fogyasztott is kábítószer, mely magatartásukkal kimerítették a Btk. 178. § (6) bekezdésébe ütköző kábítószer birtoklása vétségét, amely a kábítószer-kereskedelem büntetével csak látszólagos alaki halmazatban áll a szubszidiaritás folytán.

[36] Utalt az ügyészi fellebbezésben foglaltakra, melyben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság az említett három vádlott terhére rótt cselekmény tárgyi súlyához és társadalomra veszélyességéhez nem igazodó, nem tetterányos és a büntetési célokat sem megfelelően szolgáló büntetést szabott ki. Álláspontja szerint a törvényszék túlzott jelentőséget tulajdonított az időmúlásnak, és nem vette kellő nyomatékkal figyelembe, hogy I.r. vádlott többszörös visszaesőként, irányító szerepet töltött be a bűncselekmény elkövetésében. Az ügyészség szerint II.r. vádlott esetében ugyanakkor kétségtelenül megállapítható, hogy az enyhítő körülmények vannak túlsúlyban, aminek okán indokolt volt a büntetési tétel középértékétől lefelé történő eltérés. Ugyanakkor a bűnösségét tagadó, a kiemelt tárgyi súlyú cselekményt hosszabb időn keresztül, kitartóan és bünszövetségben megvalósító terhelt esetén semmiképpen sem jelentheti a büntetés törvényi minimumban való meghatározását. III.r. vádlott vonatkozásában pedig az ügyész szerint eltúlzott jelentőséget tulajdonított a részbeni beismerésének, ugyanakkor nem értékelte kellő súllyal azt a tényt, hogy a terhére rótt bűncselekményt egy másik, ugyancsak kábítószer-kereskedelem büntette miatt ellene folytatott büntetőeljárás hatálya alatt követte el.

[37] Meglátása szerint az I.r., II.r., és III.r. vádlottak szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tehát a Btk. 79. §-ában meghatározott speciális és generális prevenciók eléréséhez elégtelen.

[38] IV.r. vádlott esetében hangsúlyozta, hogy a feltárt enyhítő körülmények indokolták azt, hogy a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartama a speciális törvényi minimumot minimálisan meghaladóan kerüljön meghatározásra. Megjegyezte, hogy az elsőfokú bíróság jelentős méltányosságot gyakorolt és kifejezetten enyhe büntetést szabott ki, ami azért még éppen megfelel a büntetési céloknak, viszont a mérséklése értelemszerűen nem lehet indokolt.

[39] Kifejtette azt is, hogy az elsőfokú bíróság az I.r., és III.r. vádlottak szemben törvényesen alkalmazott pénzbüntetést, hozzáteve, hogy e büntetés alkalmazásának jogszabályi alapja azonban helyesen a Btk. 50. § (2) bekezdése.

[40] Meglátása szerint az elsőfokú bíróság figyelemmel volt az irányadó középértékekre, és a belső arányosság szempontjára is, azonban a kiszabott büntetés mindhárom vádlott vonatkozásában eltúlzottan enyhe. Ugyanis a megállapított bűncselekmény konkrét tárgyi

súlya és a vádlottak személyében rejlő társadalomra veszélyesség nem a Btk. 80. § (1) bekezdésében meghatározott elvi alapon indokolt mértékben jelenik meg.

[41] Hangsúlyozta, hogy a büntetési célok elérése érdekében mindhárom vádlottal szemben hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabása szükséges. Rögzítette, hogy a szabadságvesztés végrehajtási fokozata és a vádlottak feltételes szabadságra bocsáthatóságával kapcsolatos rendelkezések törvényesek.

[42] Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései közül kiemelte, hogy a Fővárosi Törvényszék tévesen rendelt el Terhelt3 III.r. vádlottal szemben a tőle lefoglalt, és az összesített bűnjeljegyzékben 19. szám alatt feltüntetett 63.000 forint készpénz vonatkozásában a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján vagyoneklobzást. Ugyanis az ellenkező bizonyításáig vagyoneklobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyoneklobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett. Az ügyészség érvelése szerint azzal, hogy a 63.000 forint lefoglalására az elkövetési idő után több mint egy évvel, 2022. június 23. napján került sor, és semmilyen egyéb körülmény sem utalt arra, hogy ezt az összeget a III.r. vádlott a terhére rótt bűncselekmény elkövetési ideje alatt szerezte volna, így a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja szerinti törvényi vélelem nem áll fenn. Ugyanakkor a Btk. 74. § (1) bekezdésének a) pontja és a Btk. 75. § (1) bekezdésének a) pontja alapján el kellett volna rendelnie a törvényszéknek vagyoneklobzást 44.000 forint pénzösszeg erejéig, azaz a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során igazolhatóan szerzett. Mindezek alapján a 63.000 forint lefoglalásának megszüntetésére tett indítványt, azzal, hogy a pénzbüntetés, vagyoneklobzás, és bűnügyi költség megfizetésére visszatartsa a bíróság, míg a 44.000 forint erejéig rendeljen el vagyoneklobzást.

[43] Végül kitért rá, hogy álláspontja szerint a törvényszék kellően részletes és meggyőző indokolással támasztotta alá azt, hogy miért nem találta alaposnak a tanú8 vagyoni érdekelt által előterjesztett vagyoni igényt.

[44] Mindezeket összefoglalva a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Fővárosi Törvényszék 19.B.487/2022/171. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg akként, hogy a Terhelt1 I.r. vádlottal, Terhelt2 II.r. vádlottal és Terhelt3 III.r. vádlottal szemben kiszabott fegyház, illetve börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetések tartamát és ahhoz igazodóan a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is emelje fel, a Terhelt3 III.r. vádlottal szemben az összesített bűnjeljegyzékben 19. szám alatt feltüntetett 63.000 forint készpénz vonatkozásában a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján elrendelt vagyoneklobzást mellőzze, és a Be. 320. § (1) bekezdés a) pontja alapján szüntesse meg ezen pénzösszeg lefoglalását, azzal, hogy a Be. 323. § (1) bekezdése alapján rendelje ezt az összeget visszatartani a III. r.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés, vagyoneklobzás, illetve bűnügyi költség biztosítására, egyidejűleg a III.r. vádlottal szemben a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a Btk. 75. § (1) bekezdés a) pontja alapján 44.000 forint pénzösszeg erejéig rendeljen el vagyoneklobzást, egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

[45] Terhelt1 I.r. vádlott védője írásban indokolt fellebbezésében elsőként kihangsúlyozta, hogy a törvényszék előtt előadott védőbeszédében foglaltakat változatlanul és maradéktalanul fenntartja.

[46] Indokolásában kifejtette, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás részben megalapozatlan, mivel a bíróság a részben hiányosan megállapított tényállás alapján a cselekmény motívumként meghatározott jogtalan és szándékos haszonszerzési célzat vonatkozásában, továbbá az ehhez kapcsolódó okozati összefüggés tekintetében, tehát a bűnösség kérdésében az általa megállapított tényekből a bizonyítékok értékelése és a megalapozatlanul elvégzett mérlegelés alapján a kábítószer kereskedelemhez kapcsolódó további tényekre helytelen és téves következtetést vont le.

[47] Álláspontja szerint jelen ügyben terhelt I.r. vádlott bűnössége a bizonyítékok megalapozott, komplex és törvényesen teljeskörű értékelése alapján helyesen kábítószer birtoklás vétségeként lett volna minősíthető ehelyett a törvényszék kábítószer kereskedést állapított meg terhére.

[48] Elfogadhatatlannak és abszurdnak tartotta azt a jogi helyzetet, ha mindezekkel szemben az eljárás során nem a vád bizonyítja a bűncselekmény elkövetését és a bűnösséget, hanem a vádlott kénytelen a számára rendelkezésre álló jogi lehetőségekkel (vallomástétel, észrevétel és indítvány) az ártatlanságát bizonyítani. Érvelése szerint a törvényszék konkrét elkövetési magatartást sem állapított meg, így az általa hozott érdemi döntés is törvénytört.

[49] A védő szerint összességében az elsőfokú bíróság téves, megalapozatlan és helytelen érdemi döntést vont le terhelt I.r. vádlott bűnösségével kapcsolatban, mert az általa megállapított történeti tényállásban leírt elkövetési magatartású bűncselekmény, vagyis a kábítószer kereskedelem büntetvény elkövetése a rendelkezésre álló tényekből levont helyes logikai következtetéssel nem állapítható meg, vagyis összességében a helytelen mérlegelésre alapozott jogi minősítés törvénytört.

[50] Hangsúlyozta, hogy a másodfokú bíróság által a tényállás hiányosságának pótlása, a felderítetlenségének megszüntetése, az iratellenesség kiküszöbölése, avagy a helyes ténybeli következtetés levonása pedig nem esik a felülmérlegelés tilalma alá, hanem ezzel éppen ellentétesen valójában a megalapozatlanság orvoslásának törvényes eszköze (EBH 2019/9.). Kiemelte, hogy védenca mindvégig következetes, a kábítószer-kereskedést tagadó vallomást tett. A védő szerint védenca érdemi védekezése mindvégig ellentmondásmentes, egyértelmű, konkrét és részleteiben is azonos módon fenntartott érvelésre alapult.

[51] Ezt követően fellebbezésének indokolásában a védencét terhelő tanú tanú vallomására tért ki: kifejtette, hogy tanú egyértelműen az ügyészséggel kötött egyezséget követően változtatta meg, védenca terhére, a vallomását. Másrészt tény, hogy a tanú nem tekinthető elfogadatlannak, hiszen védenccével intim, szexuális kapcsolatban volt.

[52] Azt is hangsúlyozta, hogy tanú vallomása mind a kábítószer beszerzésének tekintetében, az alkalmak száma, a mennyiség, az ár, a helyszín és az ehhez kapcsolódó komplex körülmények tekintetében is lényeges ellentmondásokat tartalmaz. Mindezek alapján álláspontja szerint a bíróságnak a bizonyítékok vonatkozásában végzett mérlegelési és értékelési tevékenysége külön ezen ok miatt is megalapozatlan és így a kábítószer kereskedelem elkövetése vonatkozásában az ezekre a megállapításokra épített bűnösség megállapítására vonatkozó jogkövetkeztetés is törvénytört.

[53] A védelem kifejtette, hogy a vádlottak közti kommunikáció az elsőfokú ítéletben leírtak szerint miért hiányos. Álláspontja szerint leplezett eszközökkel beszerzett

bizonyítékok nem teljeskörűen dokumentáltak, a vádlottak és tanú közötti kommunikáció az elsőfokú ítéletben leírt történeti tényállás megállapításához alapvetően és lényegesen fontos elkövetési magatartási elemek tekintetében hiányos. Álláspontja szerint a konspirált formában, kódnyelven és a törvényszék által is megállapítottan megfelelően virágnyelven történt kommunikáció tartalma sem önmagában, sem tanú vallomásával egybevetve kétséget kizáró formában tényszerűen semmilyen módon nem bizonyítja Terheltl I.r. vádlott terhére a rendszeres haszonszerzés céljából, hosszabb időn keresztül, konspiráltan és összehangolt formában történő kábítószer értékesítést, vagyis a vele szemben megállapított kábítószer kereskedelem bűncselekmény elkövetését. Hivatkozott rá, hogy a törvényszék is megállapította, hogy a titkosított internet alapú platformokon történt kommunikáció, vagyis a Viber és Signal alkalmazások használata miatt nem rekonstruálható. Ismét hangsúlyozta az ártatlanság elvét, valamint, hogy nem köteles a terhelt az ártatlanságának a bizonyítására, hanem a hatóság a bűnösség kétséget kizáró módon történt igazolására. Valamint, hogy az in dubio pro reo elve alapján a kétséget kizáróan nem bizonyítható tényeket, hogy a titkos platformokon miről volt szó a vádlott és a tanú közt, nem lehet a terhelt terhére értékelni.

[54] A védő szerint helyesen és megalapozottan állapította meg az elsőfokú bíróság (ítélet 63. pont), hogy a tanúval történt internetes alkalmazásokon történt kommunikáció során a rendelkezésre álló tények, adatok és bizonyítékok alapján rögzíthetően ténylegesen nem kerültek megnevezésre egyetlen esetben sem egyértelműen igazolhatóan kábítószer, azonban pont erre alapozva megalapozatlan és valótlan az az adatokkal nem igazolt és tényekkel sem bizonyított bírósági következtetés, hogy a beszélgetések kontextusából ezek nélkül is kétséget kizáró módon bizonyítható a kábítószer kereskedelem elkövetése.

[55] Megalapozatlannak tartotta, hogy az elsőfokú bíróság konkrét tényekkel, adatokkal és bizonyítékokkal kétséget kizáró módon szintén semmilyen formában nem igazolt állítása (Ítélet 64-66. pont), hogy a különböző internetes alkalmazások használatának tényleges célja a kábítószer kereskedelemmel kapcsolatos tevékenység összehangolt és tudatos elleplezése lett volna.

[56] Kiemelte, hogy kábítószer fogyasztó személyek tanúvallomásai Terheltl I.r. vádlottal szemben nem tartalmaznak semmilyen terhelő nyilatkozatot, ugyanis vallomásaik kizárólag tanú cselekvőségére vonatkoznak.

[57] Logikailag ellentmondásosnak véli, hogy az ítélet indoklásának [93.] pontja, melyben a bíróság Terheltl I.r. vádlott érdemi védekezését elfogadva részletesen rögzítette, hogy rendszeresen, nagyobb mennyiségű pálinkával is kereskedett, ennek ellenére a hivatkozott megfogalmazásban konkrét és részletes indoklás nélkül ezzel szemben azt is leírta, hogy a rendelkezésre álló bizonyítási eszközök alapján a beszélgetésekben és az üzenetekben lévő pálinka megjelölés egyértelműen kábítószerre utal.

[58] A társtettesi elkövetésre vonatkozóan előadta, hogy annak megállapíthatóságához mindenképpen szükséges az, hogy az elkövetők közösen, előre elhatározottan egymás számára is egyértelműen felismerjék az érdekközösséget. Vagyis a társtettesesség az előzetes és szándékos tudattartalom megvalósítására eltervezett és ténylegesen megkezdett közös elkövetést feltételezi. Ezen fogalmi elemek hiányára visszavezetve álláspontja szerint védenre terhére nem állapítható meg a társtettesi alakzat.

[59] Mindezek miatt a fellebbezéssel támadott elsőbírói ügydöntő határozat oly fokú megalapozatlanságban szenved, hogy az elsőfokú ítélet vonatkozásában megállapítható megalapozatlanságnak a másodfokú eljárásban történő kiküszöbölése során felállítandó megalapozott tényállás, álláspontja szerint szükséges, hogy a terhelt felmentéséhez vezessen.

[60] A védői álláspont szerint a törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás eredményéből semmiképp sem állapítható meg, hogy védenice mely magatartásából és mely konkrétan megjelölt, valamint törvényesen felhasznált bizonyítékok értékelése során vont le következtetést arra vonatkozóan, hogy a vádlott kimerítette a terhére rótt bűncselekmény tényállási elemeit, illetőleg nem támasztotta alá az elsőfokú bíróság a bizonyítékok konkrét megjelölése útján, hogy mely bizonyítékok alapján állapította meg az elsőfokú ítéleti tényállásban írt cselekményt.

[61] Kifejezett álláspontja szerint a törvényszék elmulasztott eleget tenni indokolási kötelezettségének, amikor nem jelölte meg konkrétan, hogy a nyomozati eljárásban, a leplezett eszközök alkalmazásával I.r. vádlott vonatkozásában beszerzett adatok milyen jogszabályi hivatkozással használhatóak fel jelen eljárásban és konkrétan melyek azok a közlemények, melyek álláspontja szerint törvényesen felhasználhatóak, mely bírói fórum, milyen számú végzésével és mely napon, mely időtartamra rendelte el a bírói engedélyhez kötött leplezett eszközök alkalmazását és ezen módon beszerzett bizonyítékok milyen zárt láncolatban történő értékelése folytán jutott arra a kétséget kizáróan bizonyított megállapításra, hogy az I.r. vádlott elkövette a vádhatóság által terhére rótt cselekményt.

[62] Érvelése szerint a törvényszéknek – függetlenül a nyomozási bíró határozatának tartalmától – kötelessége lett volna megvizsgálni a titkos információgyűjtés, illetőleg a leplezett eszközök alkalmazása során beszerzett adatok, információk és bizonyítékok felhasználhatóságát. Mindezek alapján a védő szerint a leplezett eszközök alkalmazásának eredménye nem használható fel jelen büntetőeljárásban, mert a Be.-ben rögzített szabályok megtartottsága sérelmet szenvedett, ugyanis a leplezett eszközök alkalmazására feljogosított szerv 30 napon belül az engedélyben nem megjelölt személynek az engedélyben megjelölt bűncselekménye vonatkozásában nem rendelkezett az előkészítő eljárás vagy a nyomozás megindításáról, ezért a leplezett eszközök alkalmazása eredményeként keletkezett adatokat, jelentéseket a bizonyítékok közül a Be. 507. § (1) bekezdésében foglalt törvényi rendelkezés alapján ki kell rekeszteni.

[63] A védelem álláspontja szerint nincs elzárva a másodfokú bíróság attól sem, hogy az érdemi indokolástól eltérő álláspontra helyezkedjen, például a terhelt cselekményét csupán kábítószerrel visszaélésnek minősítse.

[64] Azonban egy fair eljárásban nem elfogadható megoldás az, hogy a vádlott egy rendes jogorvoslattal már adott esetben nem támadható másodfokú határozatból tudja meg azt, hogy ténylegesen milyen bűncselekményben, és főként miért bűnös is valójában. Mindezekre tekintettel azt indítványozta, hogy másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 609. § (1) bekezdése alapján – utalással a 609. § (2) bekezdés d) pontjára –, az ott írt eljárási szabálysértés miatt helyezze hatályon kívül.

[65] Megjegyezte, hogy védencét a vele szemben kiszabott büntetésből 2015. szeptember 22. napján bocsátották feltételes szabadságra, tehát a feltételes szabadság nem az

elsőfokú ítéletben rögzítettek szerint 2030. szeptember 21. napján telt volna le, hanem 2025. szeptember 21. napján a régi Btk. 48. § (1) bekezdése alapján.

[66] Összegzőképpen indítványozta, hogy az ítéltábla a elsődlegesen Terhelt1 I.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú ítélet Be. 604.§ (1) bekezdés b) pontja alapján történő változtassa meg, és mentse fel a kábítószer-kereskedelem büntette vonatkozásában és terhére a Btk. 178.§ (6) bekezdésébe ütköző, csekély mennyiségre elkövetett kábítószer birtoklását állapítsa meg. Másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tett indítványt.

[67] Harmadlagos indítványa körében kitért arra is, hogy álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítéletben írt hivatkozásával szemben az I.r. vádlott vonatkozásában önmagában a társas bűnelkövetői alakzatban, vagyis a bünszövetségben és társtettesként történő bűncselekmény elkövetése sem állapítható meg.

[68] A büntetés kiszabása körében utalt a speciális és generális prevenciók célokra, valamint a társadalomra veszélyességre, és a bűnösség fokára. Mindezek alapján, a megváltoztatott minősítésre is figyelemmel, I.r. vádlott büntetésének enyhítését célozta. További enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy védencének egy kiskorú gyermeke van, továbbá a terhére rótt bűncselekménnyel kapcsolatban részbeni beismerő vallomása a kábítószer fogyasztása és birtoklás tekintetében. Összességében fenti érvek mentén azt indítványozta, hogy a Terhelt1 I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás helyett az elsőfokú perbeszédben elhangzottak szerint vele szemben a Btk. 46. § (1) bekezdésben meghatározott elzárás alkalmazzon a másodfokú bíróság, valamint a vagyonelkobzás alkalmazását mellőzze.

[69] Terhelt1 I.r. vádlott írásban nyújtott be beadványt a másodfokú bírósághoz, melyet „utolsó szó jogán” elmondana. Ebben hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság koholt vádak alapján ítélte el, ugyanis tanúl nem mondott igazat, csak azért terhelte vallomásával, hogy „hazaengedjék”. Kiemelte, hogy kokain fekete piaci ára minimum 20.000 forint volt, így nem fedheti a valóságot, hogy tanúlnak 10 gramm kokaint adott el 18.000 forintért. Hozzáátéve, hogy mérleggel sem rendelkezik. Előadta, hogy augusztusban 3 hétig nem tartózkodott Magyarországon, vitatva, hogy tanúlnak négy alkalommal eladott volna 2-2 gramm kokaint. A barátnője lakásában, a utca l utcában fellelt 5 gramm kokain kapcsán hangsúlyozta, hogy az nem ő tulajdonát képezte, megjegyezve, hogy női dns volt rajta. Végül ismét előadta, hogy senkinek nem adott el kábítószer, és senkitől nem vásárolt. Álláspontja szerint, azt, hogy bárkivel „konspirált” azért találta ki a rendőrség, hogy magasabb legyen a büntetési tétel, mert ez egy „bevett szokás”. Nem tartotta ételszerűnek, hogy ha igaz, hogy a feleségével bünszövetségben árultak drogot, akkor hogyan lehetséges, hogy nem tudták, hogy hol tartották a kábítószer. Hangsúlyozta, hogy fél év lehallgatás, megfigyelés után egyetlen olyan személlyel sem tudták összefüggésbe hozni, ami drogkereskedésre utalna. Nehezményezte, hogy a média mindezek ellenére „drogbárónak” nevezte. Fentiekre figyelemmel kérte, hogy az ítéltábla mentse fel a kábítószer-kereskedelem vádjá alól.

[70] Terhelt2 II.r. vádlott védője írásban, részben eltérő céllal indokolta bejelentett fellebbezését.

[71] Elsődlegesen a Be. 609. § (1) bekezdés és (2) bekezdés d) pontja szerinti eljárási szabálysértés okán az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Álláspontja szerint ugyanis a törvényszék az indokolási kötelezettségének oly mértékben nem tett eleget, ami miatt az ítélet felülbírálatra alkalmatlan. Hivatkozott a Kúria Bhar.1491/2021/10. számú határozatában foglaltakra, mely alapján a részleges megalapozatlanságot, ha annak törvényi feltételei meg vannak, akkor kiküszöbölhető másodfokon, azonban az indokolási kötelezettség teljesítésének értékelhetetlensége esetén az elsőfokú ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Hangsúlyozta, hogy jelen ügyben „perdöntő jelleggel” tanúl tanúvallomásán alapul az ítéleti tényállás. Ugyanis e vallomás tükrében elemezte a törvényszék a további bizonyítékokat (lehallgatás). Érvelése szerint azonban tanúl vallomása nem ellentmondásmentes, a nyomozati és a tárgyalási vallomásai között számos lényeges részlet tekintetében feszül ellentmondás. Kiemelte, hogy tanúl vallomása éppen II.r. vádlott szerepére és tudattartamára tartalmaz eltérő előadásokat. Mindezek alapján álláspontja szerint az indokolás olya mértékben hiányos, amely miatt a törvényszék gondolati tevékenysége nem ismerhető meg, és így nem is bírálható felül.

[72] Másodlagos indítványa körében előadta, hogy meglátása szerint az elsőfokú ítélet a Be. 592. § (2) bekezdés d) pontja alapján részleges megalapozatlanságban szenved, amely miatt tévesen került sor védence bűnösségének megállapítására, ezért – bizonyítottság hiányában történő - felmentését kérte. E körben tárgyalás kitűzését indítványozta, melyen védence élne a vallomástétel jogával, és a lehallgatási anyag lejátszását kérte. Érvelése szerint az elsőfokú ítélet megalapozatlan, ezért további bizonyítás lefolytatása indokolt. Utalt rá, hogy a törvényszék előtt a vádlottak, és a védők valóban nem kérték a felvételek lejátszását, ennek ellenére álláspontja szerint az elsőfokú bíróságnak hivatalból meg kellett volna tennie legalább a kábítószer-eladásra közvetlenül utaló beszélgetések tekintetében.

[73] Harmadlagosan arra hivatkozott, hogy még a kábítószerkereskedői tevékenység fennállásának elfogadása esetén is szükséges az egyes vádlottak terhére róható mennyiségek meghatározása. A védő szerint teljességgel elfogadhatatlan az az elsőbírői sommás megállapítás, hogy a védence I.r. vádlottal maradéktalan szándékegységben cselekedett. A bizonyítékok ugyanis arra utalnak, hogy védence I.r. vádlott utasításait követte, és csak teljesítette férje kéréseit. Mindezek alapján álláspontja szerint csak arra a kábítószer mennyiségre lehetne megállapítani védence felelősségét, amelynek átadásában a tényállás szerint ténylegesen részt vett. Utalt rá, hogy ezen mennyiségek az ítélet 8. és 9. oldalán kifejezetten fel vannak sorolva. Érvelése szerint mindezek alapján bünszövetég sem állt fenn I.r. és II.r. vádlott között. Összeségében harmadlagosan II.r. vádlott bűnösségét a Btk. 176. § (1) bekezdése szerint büncselekményben kérte kimondani.

[74] A büntetés kiszabása során nyomatékosította, hogy II.r. vádlott férje hatása alatt cselekedett, akitől előéletéből következően is joggal tarthatott. Ezenkívül az időmúlásra, és a bűnsegélyi magatartásra utalt. Valamint, hogy törvénytisztelő életmódot él, aki főleg kiskorú, betegséggel és tanulási nehézségekkel kezelt gyermeke nevelésére, és idős szülei ápolásával foglalkozik. Ezenkívül maga is betegséggel küzd. Hangsúlyozta, hogy védence szabadságvesztés töltése miatt kiszakadna a család nehezen felépített, viszonylag nyugodt életéből, mely kisgyermeke és idős szülei számára is súlyos hátrányt szenvedne. Mindezek alapján a büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztését indítványozta. Mellékelte a Alapítvány1 Támogatói levelét, a Alapítvány2 igazolását, pszichológiai feljegyzést, és igazolást.

[75] terhelt2 II.r. vádlott a másodfokú bírósághoz írásban benyújtott „vallomás” elnevezésű nyilatkozatában hangsúlyozta, hogy kiskorú gyermekét nagyon megviseli a „helyzet”. Előadta, hogy férjével, Terhelt1sal szemben válókeresetet nyújtott be a Siófoki Járásbíróság előtt P.20328/2025. számon. Hozzátette, hogy férje kéréseinek eleget tett, mivel tartott tőle, tagadva, hogy megállapodott volna vele bűncselekmény elkövetésében. tanúl vallomásával kapcsolatban előadta, hogy azt ellentmondásosnak, és valótlan tartalmúnak véli. Azt elismerve, hogy férje kérésére adott át tanúl részére „csomagot”, valamint, hogy fogyasztott kábítószer.

[76] Terhelt3 III.r. vádlott meghatalmazott védője írásban nyújtott be beadványt, melyben előadta, hogy álláspontja szerint a tényállás kellőképpen feltárt, így az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy védenca törvénytisztelő életmódot folytat, valamint, hogy jelenleg is a cég3 alkalmazásában áll, bejelentett folyamatos munkahellyel rendelkezik. Továbbá, hogy élettársával különvált, azóta a 17 éves gyermekét egyedül neveli, valamint látássérült, beteg szüleit gondozza, ápolja. Arra is utalt, hogy védenca lelkes segítője önkéntesként a egyéb6nak. Végül kiemelte, hogy az eljárás során mindvégig együttműködött, és részben beismerő vallomást tett, mindezek alapján az elsőfokon kiszabott büntetése enyhítését, végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását, és előzetes mentesítését indítványozta. Mellékelte munkáltatói igazolást, orvosi iratokat, jogviszony igazolást, és nyilatkozatot a szülők gondozásáról.

[77] Terhelt4 IV.r. vádlott védője írásban benyújtott fellebbezése indokolásában elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan felmentést, harmadlagosan tárgyalás keretében bizonyítás felvételét, negyedlegesen az eljárás felfüggesztését, ötödlegesen a minősítés megváltoztatását és a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztését, hatodlagosan a büntetés enyhítését indítványozta. Beadványához mellékelten csatolta lefoglalási jegyzőkönyvet, rendőri intézkedésről szóló jegyzőkönyvet, letéti tárgyakról készült jegyzőkönyvet, orvosi iratokat, önkéntes tevékenységről szóló dokumentumokat és fényképeket Terhelt4 kiskorú gyermekéről.

[78] Elsődleges kérelme körében sérelmezte, hogy a lehallgatási anyag az elsőfokú eljárás keretében nem lett meghallgatva, a bíró csupán ismertette az arról készült közleményeket. Ezzel kapcsolatban a védő aggályosnak tartotta, hogy a törvényszék szelektált a teljes lehallgatási anyagból, valamint, hogy a jelentések az elemző tiszt szubjektív megítélését tükrözik, továbbá, hogy a hang nélkül csupán a szöveg sokszor félreérthető. Bár hozzáteszi, hogy az elsőfokú bíróság kérdésként tette fel, hogy kívánják -e meghallgatni a tárgyaláson a hanganyagot, amire az ügyész, a vádlottak, és a védők egyöntetűen nemmel feleltek (157. számú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldala).

[79] Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének másik indokát a tényállás megalapozatlanságában látta. Kifogásolta, hogy a törvényszék miért tanúl vallomását fogadta el védenca nyilatkozatával szemben a kábítószer átadásának száma, alkalmá, és mennyisége vonatkozásában. Továbbá meglátása szerint az elsőfokú bíróság adós maradt annak kifejtésével, hogy miért nem „csak” bűnsegédi alakzatot állapított meg Terhelt4 terhére.

[80] Másodlagosan védenca bizonyítottság hiányában történő felmentését kérte. E körben Terhelt4 2021. május 27-ei tanúvallomásának kirekesztését kérte a bizonyítékok közül, illetve az ezt követő összes – különösen a tárgyaláson tett – vallomását. E vonatkozásban kifejtette, hogy Terhelt4 tanúkihallgatásakor személyi szabadságot korlátozó rendőri intézkedés alatt állt, így védője jelenléte nélkül nem törvényes az eljárási cselekmény. Hivatkozott a magyar jogi szabályozásra (Be. 3.§, 44.§, 38. §), alkotmánybíróági gyakorlatra, Európai uniós jogra (2012/13/EK irányelv, 2013/38/EU irányelv, EU Alapjogi Charta), az Európai Unió Bíróságának joggyakorlatára, hosszan idézett az Európai Emberi Jogi Egyezményből (6. cikk), és a starsbourgi Európai Emberi Jogi Bíróság gyakorlatából (Salduz kontra Törökország). Mindezek alapján a védő álláspontja szerint Terhelt4 fogva volt, visszaélésszerűen hallgatták ki tanúként, gyanúsított helyett, és ezzel korlátozták a védőhöz való jogát, mindezek miatt vallomása nem értékelhető bizonyítékként. Másként tekintve a vésői okfejtés szerint ezzel az önvádra kötelezés tilalmát is megsértette hatóság, bár maga idézte a kihallgatási jegyzőkönyvből, hogy védenca egyes kérdésekre (amivel önmagát vádolta volna) nem kívánt válaszolni. Ezután az Európai Parlament és Tanács 2016/343. számú az ártatlanság vélelméről szóló irányelvet elemezte részletesen beleszöve a magyar eljárásjogot, és annak gyakorlatát (Kúria BH2016.12, Alkotmánybíróság 8/2013 (III.1.) AB döntése), az EJEB joggyakorlatának a „mérgezett fa gyümölcse” jogtételével. Összefoglalóan kifejtette, hogy álláspontja szerint védenca védelemhez való jogát és hallgatáshoz való jogát nem biztosították az első rendőrségi kihallgatáson, majd ezen vallomást használták fel a bűnössége megállapításához. Meglátása szerint a későbbi védői jelenlét nem orvosolta ezen jogsértést, így a Be. 78. § (4) bekezdése alapján nem értékelhető bizonyítékként az rendőrség által a védenca „fondorlatos módon kicsikart” vallomása.

[81] Elsődleges kérelméhez kapcsolódóan kérte tárgyalás tartását, és a lehallgatási anyag meghallgatását a másodfokú bíróságon, valamint toxikológus szakértő kirendelését arra vonatkozóan, hogy Terhelt4 konkrét cselekvőségéhez minimálisan milyen kábítószer mennyiség társítható.

[82] Negyedlegesen az eljárás felfüggesztését kérte, és azt, hogy forduljon a bíróság az Európai Unió Bíróságához előzetes döntéshozatal végett szintén az elsődleges indítványhoz kapcsolódóan. Ehhez 3 kérdés feltételét indítványozta.

[83] Ötödlegesen az elsőfokú bíróság által a védenca terhére megállapított kábítószer mennyiségét vitatta. Álláspontja szerint törvénytelen és megalapozatlan a törvényszék azon megállapítása, hogy Terhelt4 tanú minden cselekményéről tudott, és részt vett. A védői okfejtés szerint – szemben az elsőfokú állásponttal – a védenca csupán abban vonható felelősségre, amelyben konkrétan a tényállás szerint részt vett. E szerint a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el az általa értékesített kábítószer.

[84] A védenca által megvalósított elkövetési alakzat kapcsán kiemelte, hogy Terhelt4 nem kapott semmilyen ellenszolgáltatást (pénz, kábítószer) a segítségért tanúltól, csupán szívességből tette. Hangsúlyozta azt is, hogy védenca kifejezetten kérte, hogy ne a egyéb8ban árulja a drogot tanú1. Mindezek alapján a védő szerint nemhogy tettesi, de még bűnsegédi magatartást sem fejtett ki védenca.

[85] Hatodlagosan indítványozta, hogy az ítéltábla enyhítse védenca büntetését. E körben kiemelte az időmúlást, Terhelt4 büntetlen előéletét, egészségügyi állapotát, kisgyermekes állapotát, részleges beismerését, bűnsegédi alakzatát, és az általa végzett karitatív tevékenységét. Mindezek alapján az enyhítő szakasz (esetleges kétszeres leszállással) alkalmazásával végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására tett indítványt. Mellékelte a lefoglalási jegyzőkönyvet, igazolást a rendőri intézkedésről, jegyzéket a letéti tárgyakról, orvosi iratokat, önkéntes tevékenységhez kapcsolódó dokumentumokat, és fényképeket Terhelt4 gyermekéről.

[86] Terhelt4 IV.r. vádlott poligráfós vizsgálatáról készült szaktanácsadói véleményt nyújtott be a másodfokú bírósághoz a védője.

[87] Terhelt2 II.r. vádlott írásban nyilatkozott az ügygel kapcsolatban (másodfokú iratok 46. sorszáma alól). Ebben előadta, hogy férje, az I.r. vádlott kérésére valóban átadott csomagot tanulnak, azt azonban vitatta, hogy bűncselekmény elkövetésében megállapodott volna vele. Ennek azért tett eleget, mert tartott tőle. Azt elismerte, hogy fogyasztott kábítószer. Hangsúlyozta, hogy férjétől el kíván válni, a bontóper a Siófoki Járásbíróság előtt van folyamatban.

[88] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője – az átiratban előzetesen bejelentettek szerint –, valamint Terhelt4 IV.r. vádlott nem vett részt. Távolmaradásuk nem volt akadálya a nyilvános ülés megtarthatóságának.

[89] A nyilvános ülésen Terhelt1 I.r. vádlott sajnálatát fejezte ki, amiért bíróság előtt áll. Ismét hangsúlyozta, hogy tanúl nem mondott igazat, így a vallomása alapján egy nem létező bűncselekmény miatt lett elítélve. A továbbiakban megismételte a másodfokú bírósághoz benyújtott – fentebb ismertetett – írásbeli beadványában foglaltakat, ártatlanságát hangsúlyozva.

[90] Terhelt2 II.r. vádlott előadta, hogy beadta a válókeresetet férjével, I.r. vádlottal szemben.

[91] Terhelt3 III.r. vádlott pedig azt hangsúlyozta, hogy kiskorú gyermekét egyedül neveli, és idős szüleiről is gondoskodik.

[92] I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében az elsőfokú bíróság előtt tett perbeszédére és fellebbezése írásbeli indokaira hivatkozott. Az abban foglaltakat nem megismételve néhány pontot kihangsúlyozott.

[93] Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlansága önmagában bár nem vezethetne hatályon kívül helyezéshez, azonban a törvényszék bizonyíték összegzése elfogadhatatlan, ugyanis megállapításai nélkülözik a ténybeli alapot. Sérelmezte, hogy a törvényszék kritika nélkül fogadta el tanúl vallomását, közben pedig maga is rögzíti, hogy nyilatkozatai nem voltak aggálytalanok, és ellentmondásmentesek. Azt elismerte, hogy a kábítószerfogyasztó tanúk vallomásai egyeznek tanúl elmondásával. Meglátása szerint azonban tanúl nem szorult rá arra, hogy Terhelt1 I.r. vádlottól vegyen pár gramm kábítószer.

Utalt a szakértői véleményre, mely szerint a védencétől lefoglalt kokain eredete nem egyezik tanúl kábítószerével. Hangsúlyozta, hogy azt sem szabad elfelejteni, hogy tanúl az egyezés révén egy jóval kedvezőbb ítéletet kapott. Az elsőfokú ítélet [55] bekezdésében foglaltak álláspontja szerint éppen fordítva igaz, azt elismerte védenca is, hogy közösen fogyasztott kábítószer tanúlval. Mindezek alapján kiemelte, hogy tanúl vallomásának nincs ténybeli alapja, valamint elfogulatlansága megkérdőjelezhető.

[94] A leplezett eszköz felhasználásának törvényességét is vitatta védenca vonatkozásában, ugyanis a védő szerint I.r. vádlottra hiányzik az engedély, így azt ki kell rekeszteni a bizonyítékok köréből.

[95] Mindezek alapján elsődlegesen az indokolási kötelezettség oly fokú megsértése miatt, ami nem reparálható másodfokon, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Másodlagos indítványa körében utalt rá, hogy védenca elismerte, hogy feltételes szabadság hatálya alatt kábítószer fogyasztott, így kábítószer-kereskedelem büntette helyett kábítószer-birtoklásban kérte, hogy állapítsa meg az ítéltábla a bűnösségét, és elzárásra ítélje.

[96] A II.r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezése írásban benyújtott indoklásában foglaltakat mindenben fenntartotta. Kiemelte, hogy meglátása szerint az igazság nem derült ki. Ugyanis tanúl előző ítéletét vette alapul a törvényszék, mintegy origó, amittől nem tudott elrugaszkodni jelen ügyben. Hiányolta, hogy az elsőfokú bíróság nem indokolta meg kellően, hogy miért tanúl vallomását fogadta el, miközben tanúl önmagával és az iratokkal is ellentétes vallomást tett az ügyben. Értetlenségét fejezte ki, hogyan lehetséges, hogy tanúl egyetlen beszerzési forrásaként I.r., és II.r. vádlottat azonosítják csak, mikor több más típusú kábítószer is volt nála. Álláspontja szerint tanúl vallomása nem ellentmondásmentes, így ítéleti tényállás alapjául sem szolgálhat. Mindezek alapján elsődlegesen az indokolási kötelezettség megsértése miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta.

[97] Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú eljárásban védenca emberi tényezői nem kerültek feltárára, így a tudattartamát és a családi előéletét nem vizsgálta a törvényszék. Ugyanis II.r. vádlottnak a szüleihez való viszonyában kialakult egy megfelelési kényszere, ami miatt férjének nem tudott nemet mondani, jelenleg külső segítséget is igénybe vesz. Másodlagosan megismételte a már az ítéltábal által elutasított bizonyítási indítványait. E körben újfent utalt rá, hogy nem a leirat a bizonyíték, hanem a hangfelvétel, melyből nem derül ki, hogy összehasonlították -e a kettőt, és hogy van -e eltérés. Mindezek alapján másodlagosan védenca felmentését kérte. Harmadlagosan azt indítványozta, hogy csak a védencéhez konkrétan köthető mennyiséget állapítsa meg a másodfokú bíróság a terhére, és abban állapítsa meg felelősségét, és így végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélje.

[98] A III.r. vádlott védője perbeszédében utalt rá, hogy védenca és korábbi védője tudomásul vették az elsőfokú ítéletet, így védőbeszédében kizárólag az enyhítő körülményekre kívánt kitérni, majd teljes egészében megismételte az írásban kifejtett beadványát. Ekként hangsúlyozta, hogy védenca egyedülálló édesanyaként szeretne példát mutatni gyermekének, beteg szüleirol gondoskodik, rendezett munkaviszonnyal bír, valamint alapítványnál önkéntes munkát végez. Mindezek alapján végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását kérte, védenca előzetes mentesítésével a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.

[99] A IV.r. vádlott védője a nyilvános ülésen előadott perbeszédében újból előadta az írásban megfogalmazott indítványait.

[100] Elsődlegesen kifejtette, hogy bár – másik ügy kapcsán – már megismerte az ítéltábla jelen tanácsa szakmai álláspontját a lehallgatási anyag tényleges meghallgatásának hiányára vonatkozóan, ennek ellenére fenntartja indítványát. Meglátása szerint az elsőfokú ítélet „menthetetlen”, így szükséges a hatályon kívül helyezése. Sételmezte, hogy a törvényszék nem fejtette ki világosan és egyértelműen, hogy miért fogadta el az érdekelletében lévő, egyezséget kötő tanú vallomását Terhelt4 IV.r. vádlott vallomásával szemben. Hiányolta, hogy az elsőfokú ítélet szerint nem állapítható meg, hogy védenca mely alkalmakkor, mikor, milyen kábítószer típus, milyen hatóanyag tartalmú kábítószer adott át. Utalt rá, hogy a szakértői vélemény szerint pontosan rögzíthető, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott felelőssége milyen típusú és mennyiségű kábítószer kereskedelemben állapítható meg. Utalt arra is, hogy az ítéletből nem egyértelmű az sem, hogy miért társtettesi és miért nem csupán bűnsegédi alakzatot állapított meg a törvényszék védenca terhére.

[101] Ezután az írásban beadott fellebbezése indoklását pontról pontra elemezte. Hangsúlyozta, hogy védenének a 2021. május 27-ei tanúvallomása „ezer sebből” vérzik, így nem használható fel bizonyítékként, illetve, mivel minden további (gyanúsított, tárgyaláson tett) vallomása ezen alapszik, ezért a „mérgezett fa gyümölcse” elvéből következően azokat is egytől-egyig el kell vetni. Utalt az önvádra kötelezés tilalmára, valamint arra, hogy a terhelt – a tanúval szemben – akár hazudhat is. Terhelt4 első tanúkihallgatása vonatkozóan kiemelte, hogy az általa csatolt három okirat bizonyítja, hogy védenca őrizetben volt, mikor a kihallgatását megtörtént. Ekként tehát biztosítani kellett volna részére védőt, mint fogvatartottnak, és figyelmeztetni kellett volna arra, hogy nem köteles igazat vallani. Ezt követően kitért az Európai Bíróság gyakorlatára, és a 2012/13/EK irányelvre, a Charta-ra, a 6. cikkre, valamint a Salduz ügyből idézett. hangsúlyozta, hogy amikor a Btk. 176-180. §-ai a kábítószer fogalmát használják, akkor valójában a Btk. az európai uniós jogot alkalmazza. Mindezek alapján fenntartotta a negyedleges indítványát az eljárás felfüggesztése iránt.

[102] Álláspontja szerint az ügyet Terhelt4 IV.r. vádlott szempontjából csak úgy lehet megítélni, ha figyelmen kívül hagyjuk az összes nyilatkozatát, hiszen a legelsőt jogellenesen szerezte be a hatóság. Kifejtette, hogy a törvénytelen módon szerzett bizonyítékot csak úgy lehet szankcionálni, ha eredménytelen lesz a nyomozó hatóság munkája.

[103] Ezután a Gafgen v. Németország ügyön keresztül elemezte az EJEB gyakorlatát.

[104] Majd kitért az általa csatolt poligráfos magánszakvéleményre, melyet a védő szerint a Be. 212. § (1) bekezdése alapján a hatóságnak kellett volna kirendelnie. Utalt rá, hogy a vélemény szerint védenca valóst állított mindenben. Hangsúlyozta, hogy álláspontja szerint védenca csak azért a kábítószer mennyiségéért felelős, aminek értékesítésében konkrétan részt vett. Ennek hatóanyag tartalmát pedig a vegyészszakértő, a törvényszék kirendelésére, a vádlottakra legkedvezőbb mennyiségben átszámolta és kidolgozta.

[105] Azt nem vitatta, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott öt alkalommal adott át kábítószer. Kiemelte, hogy kábítószeres cselekménynél nincs feljelentési kötelezettség. Érvelése szerint a törvényszék az ítéletben nem indokolta meg kellően, hogy miért társtettesi, és miért nem bűnsegédi magatartást valósított meg védenca. Felidézte, hogy a bűnsegédi alakzathoz szükséges, hogy szándékosan támogató magatartást fejtsen ki az elkövető, és hogy tanú is úgy élje meg, hogy őt támogatta Terhelt4 IV.r. vádlott. Mindezek alapján álláspontja szerint társtettesi alakzat nem állapítható meg védenca vonatkozásában. A szubminimum a bűnsegéd.

[106] Végül a büntetés kiszabási körülményekre rátérve hangsúlyozta, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott 2 éves kisfiát egyedül neveli, ekként a speciális büntetési célokat előtérbe kell

helyezni, hogy ne anya nélkül nőjön fel a gyermek, akinél ez biztosan személyiség torzulást fog okozni. Ez a védő szerint mindent felülír. Kiemelte a további enyhítő körülményeket - időmúlás, Terhelt4 IV.r. vádlott büntetlen előéletét, a bűnsegédi alakzatot, a részleges beismerését, a megromlott egészségi állapotát, és az önkéntesen végzett karitatív tevékenységét -, és mindezek alapján enyhítő szakasz alkalmazásával végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[107] A nyilvános ülésen Terhelt1 I.r. vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy 50 hónapja előzetes letartóztatásban van, az élete tönkre ment, tanúl tanúvallomása miatt.

[108] Terhelt2 II.r. vádlott utolsó szó jogán méltányos döntést kért az ítéltáblától, utalva arra, hogy szülei idősek, gyermeke 3. osztályos tanuló, aki így apa, és anya nélkül fog felnőni. Kiemelte, hogy normális életet él, ugyanaz a munkahelye, 6 hónapot már előzetesben letöltött, és nem szeretne visszakerülni.

[109] Terhelt3 III.r. vádlott utolsó szó jogán nem kívánt felszólalni.

[110] A kétirányú fellebbezések az alábbi eredményre vezettek.

[111] A Fővárosi Ítéltábla a perorvoslatok alapján eljárva a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel a Fővárosi Törvényszék ítéletét, továbbá az azt megelőző eljárást valamennyi vádlott vonatkozásában teljes terjedelmében felülbírált.

[112] A védelmi fellebbezések részben a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést is támadták, így az ítélet korlátozott felülbírlatának nem volt helye [Be. 583. § (3) bekezdés, 590. § (3) bekezdés]. Ennek megfelelően a másodfokú felülbírlat kiterjedt az eljárási szabályok megtartásának, az ítélet megalapozottságának, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmények minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezések, valamint az indokolás helyességének vizsgálatára is [Be. 590. § (2) bekezdés].

[113] Megállapítható, hogy az elsőfokú bírósági eljárásban nem történt olyan abszolút eljárási szabálysértés, amely – figyelemmel a Be. 608. § (1) bekezdése b), c), d) és f) pontjaiban foglaltakra – a felülbírlat tárgyát képező ügydöntő határozat hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítására indokolná. A törvényszék hatáskörrel és illetékességgel rendelkezett az ügy elbírálására, az ítélet meghozatalában nem vett részt kizárt bíró, a tárgyaláson valamennyi személy részt vett, akinek a jelenléte a törvény értelmében kötelező, továbbá az ítélet rendelkező része és indokolása nem ellentétes.

[114] A törvényszék nem valósított meg olyan, a Be. 608. § (1) bekezdésében meghatározott relatív eljárási szabálysértést sem, amely lényeges hatással lett volna az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására.

[115] Az elsőfokú bírósági eljárásban a vádlottak és a védők a törvényes jogaikat, ezen belül a kérdezési, észrevételezési és indítványtételi jogukat korlátozás nélkül gyakorolhatták,

a törvényszék a bizonyítás törvényességére vonatkozó rendelkezéseket betartotta, a bűnösség megállapítása, a cselekmény Btk. szerinti minősítése és a büntetés kiszabása tekintetében az indokolási kötelezettségének kellően eleget tett [Be. 609. § (2) bekezdés a), b) és d) pont].

[116] A vádirat a törvényszékhez 2022. november 15. napján érkezett, majd a törvényszék 2023. március 29. napjára már előkészítő ülést tűzött, és összesen hét tárgyalási napot tartott, ekképpen az elsőfokú bírósági eljárás elhúzódásáról nem eshet szó. A tárgyalás beállítására két alkalommal került sor, elsőként Terhelt3 III.r. vádlott védő-váltása, illetve kórházi ellátása okán (2023. augusztus 31.), másodszor Terhelt1 I.r. vádlott maghatalmazott védőjének a megbízás megszüntetése okán (2023. november 13.).

[117] Tényszerűen rögzíthető, hogy a törvényszék kifejezetten koncentráltan, percentrikusan folytatta le a bizonyítási eljárást.

[118] A folytatólagos tárgyaláson a bíró személyében változás nem történt, a tárgyalási határnapok között hat hónap nem telt el.

[119] A Be. 518. § (1) bekezdése szerint a bíróság a megkezdett tárgyalást az ügy befejezéséig lehetőleg nem szakítja meg. Ugyanezen jogszabályhely (3) bekezdése értelmében a tárgyalást ismétlés nélkül lehet folytatni, ha a tanács összetételében nem történt változás, egyébként a tárgyalást meg kell ismételni. Mindezek alapján a tárgyalás folytonossága a perrendi szabályoknak megfeleltethető.

[120] A vádlottakat, a tanúkat, és szakértő² igazságügyi vegyészszakértőt a tárgyaláson kihallgatta, a vádlottak és a tanúk korábbi vallomásait, az egyéb (toxikológiai, daktiloszkópiái, III.r. vádlott pszichés állapotára egyesített igazságügyi pszichiáter-, pszichológiai-, és orvos) szakértői véleményeket, illetve az okirati bizonyítékokat, továbbá a leplezett eszköz alkalmazása során keletkezett közleményeket ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette.

[121] Az elsőfokú bíróság a beszerzett bizonyítékokat önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, mérlegelési tevékenységről és annak eredményéről mind a négy vádlott vonatkozásában kellően számot adott.

[122] A törvényszék ítélete 13. oldalának [50] bekezdésében írtak szerint helyesen alkalmazta a Be. 506. § (3) bekezdését. Így Terhelt1 I.r. vádlottnak tanúval történő megismerkedésének időpontját, valamint tanú8 lakásán és erkélyén (illetve alatta), továbbá a II.r. vádlottal közös otthonában talált kábítószer mennyiségét és fajtáját, míg Terhelt4 IV.r. vádlottnak a egyéb⁸ban fellelt kábítószer minőségét és mennyiségét - a Be. 508.§ c) pontjának ca) alpontjára figyelemmel – az I.r., és a IV.r. vádlottak és a védőik valónak történő elfogadása okán mellőzte a bizonyítás felvételét.

[123] A törvényszék helyesen rögzítette, hogy elsődlegesen abban a körben kellett bizonyítási eljárást lefolytatnia, hogy az I–III. r. vádlottak hány esetben és milyen típusú kábítószerrel értékesítettek tanú1 tanú részére, továbbá, hogy a IV.r. vádlott milyen mértékben vett részt ezen tevékenységben (elsőfokú ítélet 13. oldalának [51] bekezdése).

[124] Az eljárás során az I.r., III.r., és IV.r. vádlott vallomást tett, és érdemi védekezést terjesztettek elő. Az elsőfokú ítéletben hiánytalanul és pontosan megjelölte azokat a tanúkat

(tanú16, tanú2, tanú4, tanú6, tanú7, tanú8, tanú5, tanú9, tanú14, Hartmann tanú11) és szakértőt (szakértő2 igazságügyi vegyészszakértő) is, akiket a tárgyaláson kihallgatott, valamint, akiknek a vallomását felolvasás útján tette a bizonyítás anyagává (tanú11, tanú13, tanú10, tanú12).

[125] A tanúkihallgatások kapcsán az ítéltábla megállapította, hogy a kábítószer fogyasztó tanúkat törvényesen figyelmeztette arra, hogy a vallomást megtagadhatják az önvád tilalmának elve okán. E körben helyesen rögzítette azt is, hogy tanú4 tanúval szemben a Szentendrei Járási Ügyészség a sikeres elterelésére figyelemmel a büntetőeljárást megszüntette, ekként a Be. 172. § (2) bekezdés b) pontjában írt kivételes szabályrendszer miatt a vallomást nem tagadhatta volna meg. Ezt észelve azonban a törvényszék maga orvosolta a hibát, a tanú nyomozati vallomásának felolvasásával (elsőfokú ítélet [69] bekezdés).

[126] Helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság azt is, hogy az eljárás központi alakja a tanú1 tanú volt, akinek tanúvallomásával összefüggésben több kétely és kifogás is megfogalmazódott a védelem részéről. Ezen aggályokat az elsőfokú bíróság egytől egyig alaposan megvizsgálta, és az ítéletében részletesen elemezte, majd ennek eredményképpen helyesen állapította meg, hogy tanú1 tanú vallomása felhasználható bizonyítékként (elsőfokú ítélet 14. oldalának [53] bekezdésétől 15. oldalának [58] bekezdéséig). Éppen az aggályok okán alappal jutott arra a következtetésre is, hogy tanú1 tanúvallomását a többi objektív bizonyítékkal összevetette és együttesen értékelte, és nem kizárólag a személyi bizonyítékokra alapította tényállását. E körben a másodfokú bíróság a védelem által megfogalmazott aggályokat megalapozatlannak ítélte.

[127] A tárgyaláson a leplezett eszközök alkalmazása körében keletkezett bizonyítékokat, az erről készült rendőri jelentéseket, a térfelügyelő kamera felvételeinek elemzéséről készült felvételeket, a lefoglalt mobiltelefonok adatmentéséről készült eredményeket és a lementett adatok elemzéséről készült rendőri feljegyzést, rendőri feljegyzéseket az azonosításról, a terheltek egymás közti beszélgetéseinek elemzését, a kutatási, és szemlejegyzőkönyveket, feljegyzéseket a bankszámlák forgalmának ellenőrzéséről, az igazságügyi szakvéleményeket, valamint a releváns okirati bizonyítékokat felolvasással és ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette.

[128] Az elsőfokú bíróság a vád tárgyát képező valamennyi lényeges tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást, majd a tényállás-megállapítási kötelezettségének is eleget tett.

[129] A védelmi fellebbezések indokai egyrészt felmentésre, eltérő jogi minősítésre, illetve eltérő tényállás megállapítására irányultak. Az általuk megfogalmazott kifogások az iratellenesség és a tényből-tényre következtetés hibáját, továbbá az indokolási kötelezettség megszegését foglalták magukban.

[130] A Kúria Büntető Kollégiumának Joggyakorlat-elemző csoportja által a bíróságok hatályon kívül helyezési gyakorlatának elemzéséről elkészített 2012.EI.II.E.1/6. számú Összefoglaló vélemény szerint a megalapozottság ismérve, hogy a tényállás az elbírálás szempontjából lényeges tény vonatkozásában valósághű legyen, valamennyi lényeges tényre kiterjedő bizonyításfelvétel eredményeként minden olyan lényeges tényt tartalmazzon,

aminek következménye a bíróság rendelkezése, ennél fogva felderített, iratszerű, hiánytalan és okszerű. Az indokolási kötelezettség elmulasztásaként értékelendő ezért, ha a ténybeli következtetésről nem ad számot a bíróság, mert nem tartalmazza az indokolás, hogy miért is kell helyesnek elfogadni a következtetés eredményét, ilyenkor ugyanis a ténymegállapító és döntési tevékenység ellenőrizhetetlen, tehát az ítélet felülbíráhatatlan.

[131] Az összefoglaló vélemény hangsúlyozta, hogy nem megalapozatlanság, vagyis nem a bíróság ténymegállapító tevékenységének hibája, ha a lényeges tényre vonatkozó ténymegállapítás hiánya a bíróság bizonyíték mérlegelésének eredménye, azonban az már a ténymegállapító tevékenység hibája, ha lényeges tényre nincs ténymegállapítás, pedig a bizonyítás felvétele megtörtént, illetve a rávonatkozó bizonyításfelvétel meg sem történt, ezek a megalapozatlanság esetei.

[132] A megalapozatlanság körében a Kúria elsőként a felderítetlenségre mutatott rá, amely büntetőjogi fogalom alatt a tényállást megalapozó bizonyítási folyamat fogyatékoságát kell érteni, amikor valamely jogilag releváns tényre nem folyt le bizonyítás, vagy nem teljeskörűen folyt le, így például egy tanút sem hallgattak ki, vagy nem az összes, az adott tény tisztázásához szükséges tanút hallgatták ki. A felderítetlenség fogalmába tartozik az az eset is, amikor formálisan történik bizonyításfelvétel, azonban releváns kérdések tisztázatlanok maradnak, például elmarad a szembesítés az ellentétes vallomást tevő tanúk közt. Végezetül felderítetlenségnek minősül az is, ha egy releváns bizonyítékforrás hitelt érdemlőségének megállapításakor követ el logikai hibát a bíróság, például olyan szakvéleményt tekint hitelt érdemlőnek, amely nyilvánvaló számítási hibát tartalmaz.

[133] A Kúria összefoglaló véleménye azt is megállapította, hogy a hiányos vagy hiányzó tényállás lehet a felderítetlenség következménye, de lehet attól független is. Ebben az esetben a büntető anyagi jog szempontjából releváns tények hiányoznak a megállapított tényállásból, vagy nincs tényállás megállapítva.

[134] Az iratellenesség akkor áll fenn, ha az iratok olyan egyértelmű, valamely tény fennállását vagy fenn nem állását perdöntő módon igazoló bizonyítékot tartalmaznak, amelyet a bíróság nem vett figyelembe a tényállás megállapításakor. Az összefoglaló vélemény kiemelte, hogy nem erről az esetről van szó, amikor mérlegelés kérdése egy adott tény megállapítása és a bíróság mérlegelése következtében nem alapozott ténymegállapítást az iratokban található bizonyítéokra. Amennyiben a mérlegelés okszerű volt, nem iratellenes a tényállás. Amennyiben nem volt az, vagy elmaradt, úgy az indokolási kötelezettség hiányossága állapítható meg.

[135] A megalapozatlanság utolsó eseteként a Kúria kifejtette, hogy a tényből-tényre következtetés hibája akkor valósul meg, ha a közvetett bizonyítás nem megfelelő, ezért nem ide tartozik a hitelt érdemlőség megítélése során elkövetett nyilvánvaló logikai hiba, továbbá az okszerű mérlegelés szabályainak megsértése, vagyis a jogalkotó ebben az esetben a közvetett bizonyítástól megkövetelt „zárt logikai láncolat” hiányát szankcionálja. A tényből-tényre következtetés hibája leggyakrabban a tényállás indokolásából derül ki, azonban a Kúria azt is hangsúlyozta, hogy megkülönböztetendő az indokolás hiányosságától, ugyanis előbbi esetben nem arról van szó, hogy nem ad számot a bíróság a tények megállapításának folyamatáról, hanem arról, hogy az általa megállapított tényekből nem következik kizárólag az a tényállás, amely az ítéletben szerepel.

[136] Mindezen szempontokra figyelemmel az ítéltábla a felülbírálat során – a később még részletesen kifejtendőket szerint – arra az álláspontra jutott, hogy a védők egy részének

meggyőződésével szemben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem szenved hiányosságban és a törvényszék a tényállás-megállapítási kötelezettsége keretében a vádat is kimerítette. Az iratellenesség sem állapítható meg, mert az elsőfokú bíróság a tényállás megállapításakor minden esetben a tartalmukkal egyezően vette figyelembe az iratokat, továbbá a tényből-tényre következtetés hibája sem valósult meg, mert az általa megállapított tényekből kizárólag az ítéletében rögzített tényállás következik.

[137] Az ítéltábla foglalkozott azzal a kérdéssel is, hogy a bizonyíték, azaz leplezett eszköz alkalmazása során keletkezett hangfelvételek, és az azokról készült jelentések felhasználására a törvényszék részéről törvényesen került-e sor.

[138] Bizonyíték a Be. 165. §-ában felsorolt, emellett a Be. 166. §-a szerint törvényesen beszerezett és a Be. 167. §-ban foglaltaknak megfelelően értékelt bizonyítási eszközből származhat.

[139] A Be. 167. § a bizonyítás egészére kiterjedő, generális megállapítást tesz, amikor rögzíti, hogy nem értékelhető bizonyítékként az olyan bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, ügyészség, nyomozó hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett meg.

[140] Tehát a bizonyítékok köréből azokat a tényeket kell kizárni, amelyek a bizonyítás törvényességének fenti megsértésével szerzett bizonyítási eszközből származnak. A büntetőeljárásban a bizonyíték kirekesztésére csak törvényes ok alapján, mindig eljárásjogi okon alapulón kerülhet sor, jogkövetkezménye pedig a bizonyíték figyelmen kívül hagyásának kötelezettsége.

[141] A kirekesztés kérdésének vizsgálata a bíróság részéről egy formai vizsgálatot jelent. Az eljárási törvény a Be. 167. § (5) bekezdése szerinti generális szabályozási szinten és emellett helyenként elszórtan, de mindig tételesen meghatározza azokat az eseteket, amikor az adott bizonyítási eszközből származó bizonyíték mindenfajta tartalmi vizsgálódás nélkül a bizonyítás anyagából kirekesztendő, mérlegelési körbe nem vonható. Amennyiben a bizonyítási eszköz kirekesztésére nincs perjogi indok, tehát nem esik értékelési tilalom alá, akkor kerülhet sor a ténybeli alapokon nyugvó tartalmi vizsgálatra.

[142] A nyomozás során elkövetett szabálysértéseknek csak abban az esetben van jelentősége, ha azok a bizonyíték kirekesztéséhez vezetnének, melynek minden esetben az eljárási törvényben meghatározott konkrét alapja kell legyen.

[143] Az ítéltábla mindezek után alapos vizsgálat alá vetette, hogy a bírói engedéllyel végzett lehallgatás eredményének felhasználása a törvényi feltételeknek megfelel-e.

[144] Ennek körében az ítéltábla rögzíti, hogy ezen bizonyítási eszközök az eljárás tárgyává tett cselekményhez és személyekhez rendelhetőek, és maradéktalanul megfelelnek a büntetőeljárási szabályoknak.

[145] E körben a másodokú bíróság hangsúlyozza, hogy az eljárás tárgyát képező kiemelt, egészséget veszélyeztető bűncselekmények látenciája igen magas. Ennek oka ugyanis, hogy legtöbbször sem az, aki adja (az kereskedő), sem, aki kapja (a fogyasztó) nincs motiválva abban, hogy feltárják bűnösségüket, ezzel saját felelősségüket is. A hagyományos nyomozati eszközök, módszerek ezen bűncselekmények felderítésekor, nyomozásakor sokszor nem elegendők. Ezért fontos szerepet kapnak a különleges eszközökkel, titokban, konspiráltan beszerzett információk, melyek később bizonyítékként jelennek meg a büntetőeljárásban.

[146] Jelen ügyben az elfogott beszélgetések során egyértelműen beazonosíthatóvá vált nyolc vásárló. Ezen tanúk mindegyik egyezően számolt be arról, hogy többek között kábítószer is vettek tanúltól. A vevőkör három tagja pedig azt is elmondta, hogy Terhelt4 IV.r. vádlottól vásárolták meg a kábítószer, valamint, egyikük hozzátette, hogy a kokain „felsőbb forrás” terhelt2 és terhelt1.

[147] Fontos azt is kiemelni, hogy a leplezett eszközök alkalmazása mindenképpen beavatkozást jelent a magánéletbe, alapvető jogokat sérthet, korlátozhat, ezért ennek célhoz kötöttnek, arányosnak kell lennie és a törvény által meghatározott módon kell végrehajtani, az abban foglalt törvényi garanciák betartásával („Mindenkinek joga van arra, hogy a magán-, és családi életét, lakását, és levelezését tiszteletben tartsák. E jog gyakorlása kizárólag a törvény meghatározott eseteiben, nemzetbiztonsági, vagy közbiztonsági okból zavargás, vagy bűncselekmény megelőzése, közegészségügy, vagy közérkölcös avagy más jogának vagy szabadságának védelme érdekében korlátozhat.” – 1950. november 4. Római Egyezmény 8. cikk (1) bekezdés). Mindemellett a titkos módszerek, eszközök nélkül előfordulhat, hogy egyes kiemelt bűncselekmények felderítése vagy bizonyítása lehetetlenné válik. Így a társadalom védelme indokolja ezek alkalmazását, ezáltal a kábítószer használatához, és az azzal való kereskedéssel összefüggő bűncselekmények felderítését, az elkövetők felkutatását, és végső soron a felelősségre vonását.

[148] Az is szinte minden ügyben tetten érhető, hogy a védők (és rajtuk keresztül a védencek) ezen titkos módszerekkel beszerzett bizonyítékokat előszeretettel „vennék ki” a bizonyítékok köréből, ezt a törvény különböző okaira hivatkozva próbálják elérni, hogy a bíróság rekessze ki a bizonyítékok köréből, hogy azt ne vegye figyelembe az ítélete meghozatalakor. Másodlagosan pedig, ha nem vitatják az így beszerzett bizonyítékok törvényességét, akkor az értelmezését szinte kivétel nélkül. Sokszor (mint jelen ügyben is) hivatkoznak arra, hogy az beszélgetés szövege homályos, nem egyértelmű („pálinka”, „kávézás”, „szolárium”, „cigi”, „fehér”, „zsebkendő”, „morzsa”, „Jackson”, „Gyorsulási”, „kavics”, „szalonna”, „kapszula”, „zokni”, „tej”, „hó”, „könyv”, „tigris”, „világszám”, „póló”, „skera”, „jó habos cappuccino”). A bizonyítékok értékelését viszont éppen ezzel a burkolt, palástolt szófordulatok, úgynevezett „virágnyelv” használatával könnyítik meg a hatóságok számára, mivel ez mutatja bűnös szándékukat.

[149] Utal még rá a másodfokú bíróság, hogy a lehallgatás során keletkezett információk az ügyben valamennyi vádlottal szemben felhasználhatók a terhükre rótt cselekmény bizonyítására, nem kizárólag az igazolásban megnevezett személy (tanú1) vonatkozásában. E jogintézmény bevezetésének a korábbi törvényi szabályozásban az volt a célja, hogy a bizonyítékként történő felhasználás kezdeményezése előtt ne kelljen megszüntetni a minősített adatok jellegét, és azokat továbbra is minősítve lehessen kezelni abban az esetben, amikor az engedély kereteit túllépve szerezte meg a nyomozó hatóság az adatokat. A felhasználásra alkalmasság megállapítására akkor volt szükség, ha a lehallgatás során

megszerzett adatok az engedélyben szereplő személyre nem vonatkoztak, így azokat később nem lehetett volna felhasználni. Jelen ügyben azonban a lehallgatott beszélgetések minden esetben arra a bűncselekményre vonatkoztak, amelyre a bírói engedély kiterjedt, továbbá annak az elkövetőnek a cselekvőségére vonatkoztak, akire nézve a bíróság a lehallgatást engedélyezte. Így helyesen jutott a törvényszék arra a következtetésre, hogy a leplezett eszközökkel keletkezett információk valamennyi vádlott vonatkozásában is felhasználható (elsőfokú ítélet 15. oldalának [61] bekezdése).

[150] Mindez azonban az összes bizonyíték egyenkénti értékeléséhez vezet, melyek között, fentiek tükrében, valóban szignifikáns, kardinális szerephez jutott a leplezett eszközökkel elvégzett lehallgatások eredményei.

[151] Jelen eljárásban a lehallgatási anyag tárgyaláson történő lejátszásának elmaradása miatt volt még vitatott az eredményének felhasználhatósága, mely kérdésben a törvényszék helyesen, a jogosultak döntésétől tette függővé, akik azonban erre vonatkozó indítványt, a törvényszék kifejezett kérésére sem tettek (elsőfokú bíróság 157. számú tárgyalási jegyzőkönyvének 4. oldala alulról 4. bekezdés).

[152] A többi bizonyíték körében értékelve az ítéltábla szerint is meggyőző a leplezett eszközökkel végzett lehallgatási anyag eredménye. Ugyanis az ügyiratok tartalmának megfelelően és logikailag helyes következtetéssel tárta fel a törvényszék a kereskedői oldal kapcsolatrendszerét, érdekeiket. E körben hangsúlyozza az ítéltábla, hogy a lehallgatási anyagok a maga egészében komplexen kellett vizsgálni, a többi bizonyítékkal összevetve mind egyenként, mind összességében.

[153] Ugyanakkor a Be. 591. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. A védők a fellebbezésükben új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkoztak, bizonyítási indítványt sem terjesztett elő, ezért a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

[154] Utal rá az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság a „ténybíróság”, akinek feladata és kötelessége, hogy a vád tárgyává tett tények szempontjából lényeges bizonyítékokat hiánytalanul, egyenként és összhatásában értékelje, amelynek eredményeként az ítéletben a vád tárgyává tett cselekmény történeti tényállását, valamint az elkövető személyével összefüggő, a cselekményére kiható, azt befolyásoló tényeket megállapítsa. Ez okból utasította el az ítéltábla a védelem bizonyítási indítványait is.

[155] Az elsőfokú bíróság által megállapított történeti tényállás, és indokolásra esetében is azonban pontosításra, illetve kiegészítésre szorul, mely csupán számítolási hibából adódott, továbbá a nyilvános ülésen elhangzottak miatt szükséges korrigálni.

[156] Az ítéltábla:

[157] az elsőfokú ítélet 9. oldalának [29] bekezdésében a kábítószer hatóanyagtartalmát 4,7 gramm kokainbázis helyett 4,96 grammra pontosítja (2,96+0,3+1,7 gramm összeadásával). Megjegyzi az ítéltábla, hogy a törvényszék az ítélet indokolásában (elsőfokú ítélet 35. oldalának [127] bekezdésében helyesen szerepel a kokainbázis mennyisége.

[158] ekként az elsőfokú ítélet 9. oldalának [31] bekezdését is korrigálni szükséges az alábbiak szerint: „Az I. és II.r. vádlottak a fenti időszakban tanúlnak értékesített, illetve általuk értékesítés céljából tartott kokain összesen legalább (25,5 gramm helyett) 25,76 gramm kokainbázist tartalmazott, ami a csekély mennyiség felső határának legalább (12,75-szorosa helyett) 12,88-szorosa, de nem érte el a jelentős mennyiség alsó határát, annak mintegy (63,75 %-a helyett) 64,4 %-a.”

[159] Az így kiegészített és pontosított tényállás már megalapozott és mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú bíróság a felülbírálatot az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatával folytathatta, ugyanis a Kúria következetes ítélkezési gyakorlata szerint az indokolási kötelezettség teljesítése csak a megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható (EBH 2018. B.8., EBH 2019. B.9. és BH 2019. 220.).

[160] Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét messzemenően teljesítette, a beszerzett bizonyítékokat a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, majd a törvényi követelménynek megfelelően, minden részletre kiterjedően, példaértékű alaposággal megindokolta, hogy melyik bizonyítékot miért fogadta el és ítéleti tényállását milyen bizonyítékokra alapította.

[161] A mérlegelési tevékenységről és annak eredményéről a büntetőügy fő- és részletkérdései vonatkozásában is számot adott, indokolási kötelezettségének maximálisan eleget tett. Indokolásában tetten érhető a tényállási pontok szerinti konkretizáltság, a vádlottakra lebontott egyéniesítettség, valamint a vádlottak bűnösségét alátámasztó bizonyítékok és az azokból levont következtetéseihez vezető gondolatmenet is.

[162] A törvényszék mindenben helytálló és a logika szabályainak megfelelő indokokkal támasztotta alá a vádlottak egymáshoz fűződő kapcsolatait, cselekvőségüket és a kereskedői célzatukra levont végkövetkeztetéseit, melynek során alappal tulajdonított kiemelt jelentőséget a lehallgatási anyagokban foglaltaknak.

[163] Az elsőfokú bíróság irathűen rögzítette a vádlottak és tanúk vallomásait, a lehallgatási anyagok és az egyéb bizonyítékok tartalmi elemeit. A lehallgatott beszélgetések vonatkozásában ítélete [66] bekezdésében részletesen ismertette, majd az 1. tényállási pontra vonatkozóan a [74]-[96] bekezdéseiben, a 2. tényállási pontra lebontva [100] bekezdésében, a 3. tényállási pont esetében [114]-[116] bekezdéseiben is értékelte azokat az egyéb bizonyítékokkal összevetve. Az elsőfokú ítélet indokolásának [105] bekezdését mindössze annyiban szükséges korrigálni, hogy az nem a „negyedik”, hanem a „harmadik”, és szabatosan megfogalmazva az ügydöntő határozatban nem „vádpon”-ot rögzít a bíróság, hanem „tényállást” („tényállási pontot”). Ezen szakszerűtlen metódus használata az egész elsőfokú ítéletben több helyen megtalálható, mely azonban az érdemi indokolásra semmilyen hatással nem volt.

[164] Mindebből helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a leplezett eszköz hanganyaga egyértelműen a tanúknak, illetve Terhelt3 III.r., és Terhelt4 IV.r. vádlott részbeni a saját magát, és társait is terhelő vallomását támasztja alá.

[165] Terhelt4 IV.r. vádlott első, 2021. május 27. napján tett tanúvallomásának törvényességét ért védelmi támadással kapcsolatban az ítéltábla rögzíti, hogy a IV.r. vádlott őrizetbe vételére, így „fogvatartására” az eljárásban nem került sor. A védője által is csatolt, és a nyomozati iratokban fellelhető iratokból megállapítható, hogy Terhelt4 előállítására, majd tanúkénti kihallgatása formai és tartalmi szempontból is megfelelt a jogszabályi előírásoknak. A jegyzőkönyvből az is kiderül, hogy az őt kihallgató tanú21 rendőr főtörzsőrmester vizsgáló, és tanú27 rendőr főhadnagy nyomozó többször figyelmeztették Terhelt4t arra is, hogy nem köteles önmagát, vagy hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolni (vagyis a védő által hivatkozott „önvád tilalmára”). Volt olyan kérdés is („Kérem nyilatkozzon arról, hogy Önnek kellett -e tanú1 megbízásából kábítószerrel kiszolgálni a vevőket?”), melyre nézve megtagadta a vallomás tételét (Terhelt4: „Erre nem kívánok nyilatkozni”). Mindezek törvényességét nem negligálja, hogy a letéti tárgyait a kihallgatását követően kapta vissza a hatóságtól. A törvényi figyelmeztetések ugyanis maradéktalanul elhangzottak, továbbá az is, hogy a gyanúsítását megelőzően (2022. február 10. napján) védő1 védőt meghatalmazta védelme ellátásával, és a gyanúsított kihallgatása már a védője jelenlétében történt meg. A gyanúsított kihallgatásain védője jelenlétében (2022. február 10., és 2022. május 30.) Terhelt4 többször hangsúlyozta, hogy a korábbi tanúvallomását fenntartja, és a hatósággal együtt kíván működni. Ezt a tárgyaláson is megerősítette: „Részben beismerem a bűnösségemet a tanúvallomásom alapján, amit a nyomozó hatóságnak tettem.” (elsőfokú tárgyalási jegyzőkönyv 8. oldal 4. bekezdése). A Be. 187. § (1) bekezdése szerint a terheltnek az ügyben korábban, vagy más ügyben tanúként tett vallomása bizonyítási eszközként felhasználható, ha a tanúvallomásról készült jegyzőkönyvből a tanúzási figyelmeztetés és az arra adott válasz egyértelműen kitűnik. Mindezek alapján az ítéltábla rögzíti, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott valamennyi (a nyomozás során tanúként, majd gyanúsítottkénti, illetve a bírósági szakban vádlottként) tett vallomása felhasználható bizonyítékként.

[166] A védelem által benyújtott műszeres vallomásellenőrzés (poligráf vizsgálat) kapcsán az ítéltábla rögzíti, hogy a Be. 212. § (1) bekezdése alapján kizárólag az ügyészség vagy a nyomozó hatóság és csakis a nyomozás során jogosult vizsgálni a tanú és a gyanúsított vallomását ily módon, tehát a IV.r. vádlottról készült és a másodfokú eljárásban csatolt vizsgálati lelet felhasználása egyértelműen tiltott.

[167] Az elsőfokú ítélet tartalmi sorrendjét követve megállapítható, hogy a törvényszék az átláthatóság szem előtt tartásával érdemi indokolását tényállási pontonként külön-külön, mind a négy vádlottat és a kereskedői magatartásukat részletező tényállás egészét érintő tények felvázolásával kezdte, melynek során racionális érvekkel mutatta be a tanúk vallomásait, majd a logika szabályainak megfelelően mutatta be az ügyadatokban, így különösen a lehallgatott telefonbeszélgetésekben előfordult fantáziánépek és kódnyelvek, és a drogok közötti egyértelmű kapcsolatot.

[168] Ez utóbbi témakörhöz alappal csatolta a híváslisták, a kommunikációs eszközökön lévő képernyőfotók, és üzenetváltások, a rejtett megfigyelések, a gépjármű-, és

ingatlannyilvántartási adatok, a bankszámlakivonatok és az ezekről készült rendőri jelentésekben foglaltakat.

[169] Ezt követően a törvényszék összefoglalta és részletesen elemezte Terhelt1 I.r. vádlott védekezését megcáfoló és a bűnösségét alátámasztó bizonyítékokat. terhelt2 II.r. vádlott szintén tagadta a büntetőjogi felelősségét, védekezést azonban nem terjesztett elő. Ennek során irathűen rögzítette az I.r. vádlott vallomásainak tartalmi elemeit, majd hibátlan érveléssel vetette el védekezésének minden irányát, az elsőfokú ítélet 21. oldalának [72] bekezdésétől – 27. oldal [95] bekezdéséig pontról pontra követhetően, és a másodfokú bíróság számára is igen meggyőzően. Az elsőfokú bíróság a logika szabályai szerint illesztette egymásba nevezett vádlott vonatkozásában beszerzett bizonyítékokat, majd annak is észszerű indokát adta, hogy miért nem volt elfogadható az I.r. vádlott azon állítása, hogy soha nem adott el kábítószer a viszonteladóként regnáló tanú1nak. Az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a beszerzett és értékelt valamennyi bizonyíték ezzel ellentétes irányba mutatott. A törvényszék helyesen nem zárta ki annak lehetőségét, hogy a leplezett eszközzel elfogott beszélgetésekben használt „pálinka” szó kizárólag kábítószerre utalt. E körben kiemelve tanú5 tanú vallomását, aki alátámasztotta, hogy a „pálinka” szó a kokaint jelentette a kommunikációjukban. Az elsőfokú bíróság helytállóan döntött tanú9 tanú ismételt kihallgatásának elutasításáról is.

[170] A Fővárosi Törvényszék okszerűen állapította meg azt is, hogy a toxikológiai szakvélemény I.r. és II.r. vádlott vonatkozásában is alátámasztotta a kábítószer-fogyasztás tényét. Ez a körülmény tovább gyengítette az I. r. vádlott vallomásának hitelt érdemlőségét, tekintettel arra, hogy a feleségére tett állítása sem felelt meg a valóságnak. Összességében az elsőfokú bíróság által feltártak szerint az egyéb bizonyítékokkal ellentétben állt, ezért I.r. vádlott szavahihetősége oly mértékben megkérdőjeleződött, hogy a törvényszék alappal vetette el vallomását.

[171] Az I.r. és II.r. vádlottra összpontosított indokolása tehát hiánytalanul jelölte meg azokat a bizonyítékokat, amelyek megcáfolhatatlanul Terhelt1 I.r., és Terhelt2 II.r. vádlott bűnösségét igazolták (elsőfokú ítélet 28. oldalának [97] bekezdése).

[172] A törvényszék az érdemi indokolását Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlott cselekvőségének, és szerepének bemutatásával folytatta (elsőfokú ítélet 28. oldalának [98] bekezdésétől 29. oldalának [102] bekezdéséig, illetve 30. oldalának [105] bekezdésétől 34. oldal [118] bekezdéséig.

[173] Terhelt3 III.r. vádlott szerepéről ugyancsak észszerű érveket mutatott be ítéletében. Így különösen az általa helytállóan kiemelt lehallgatásból és a rejtett megfigyelésből rendelkezésre állt bizonyítékok egybeilleszthetőségére. A személyi bizonyítékok köréből kiemelendő III.r. vádlott részben beismerő vallomást tett, ugyanis azt nem vitatta, hogy kábítószer (ecstasyt, és amfetamint) adott el tanú1 részére, annak mennyiségét vitatva. Helyesen jutott arra a következtetésre is, hogy a egyéb8 szalonban 2021. május 26. napján lefoglalt amfetamin, valamint tanú16 tanú részére eladott amfetamin eredet eltérő. Ezen jogi álláspontját elsősorban a tárgyaláson kihallgatott vegyészszakértői véleményre alapította, mely megállapította, hogy míg az tanú16tól lefoglalt kábítószer kreatint tartalmazott, addig a tanútól lefoglaltban kimutatható volt réz. Mindezek alapján a törvényszék helytállóan, a vádlottra nézve kedvezőbben, az tanú16tól lefoglalt kábítószer nem róta fel a III.r. vádlott terhére.

[174] Terhelt4 IV.r. vádlott szintén részben beismerő vallomást tett, mindezen túl a kereskedői magatartását alátámasztó bizonyítékokat ugyancsak lelkiismeretes, a legapróbb részleteket is érintő indokolással elemezte. Terhelt4 IV.r. vádlott első tanúvallomása tényfeltáró, és saját magát, valamint társait is terhelő vallomását a fentiekben már kifejtettek indokok alapján a törvényszék törvényesen értékelte bizonyítékként. E vallomásában IV.r. vádlott a leplezett eszköz eredményével összhangban számolt be arról, hogy már a kezdettől tudott arról, hogy barátnője, tanúl a egyéb8ban drogot árul. Elismerte azt is, hogy több alkalommal készpénzért kábítószerrel adott el fogyasztóknak, illetve a tanúl által megvásárolt kokain ellenértékét Terhelt1 I.r. vádlottnak fizette ki. Nem vitatott, hogy mindezt túlnyomórészt tanúl kérésére tette, akinek az irányító tevékenysége körvonalazódott. A bizonyítási alapján tanúl vezető szerepe egyértelműen megállapítható volt, különös tekintettel a cselekmények koordinálására, valamint IV.r. vádlott tevékenységének szervezésére. Az elsőfokú bíróság okszerűen és a bizonyítékokkal összhangban állapította meg, hogy IV.r. vádlott szerepe kiterjedt a kábítószer adagolására, kimérésére, tárolására, szállítására és a vásárlók kiszolgálására is. Az elsőfokú bíróság helyesen jutott arra a következtetésre is, hogy IV.r. vádlott több alkalommal ingyen jutott kábítószerrel tanultól a kábítószer-kereskedői tevékenységéért cserébe (elsőfokú ítélet 31. oldalának [111] bekezdése).

[175] Az elsőfokú bíróság a kihallgatott tanúk vallomásai hiteltérdeklőségének elemzését is elvégezte, valamint az általuk előadottak egyéb adatokkal, bizonyítékokkal való összevetését sem mellőzte, amely ugyancsak az indokolása teljességét tükrözi. Láthatóan igen széleskörű bizonyítást vett fel, kifejezetten nagy teret adva a védői indítványoknak.

[176] A védői fellebbezések indokaival kapcsolatban a másodfokú bíróság az alábbiakra mutat rá.

[177] A fellebbezések indokolásában leírtak jelentős részére az elsőfokú ítéletben megtalálható a törvényszék határozott és helytálló válasza. Önmagában az a körülmény, hogy a vádlottak és védőik egy része nem fogadja el az elsőfokú bíróságnak az ítéltábla által is helyesnek tartott okfejtését, indokait, illetve mérlegelését, még nem kötelezi a másodfokú bíróságot arra, hogy részletesen megismételje az elsőfokú bíróság érvrendszerét.

[178] A védők a bizonyítékokból, így különösen a lehallgatási anyagokból levont törvényszéki következtetésekkel szemben megfogalmazott ellenvéleményei az elsőfokú bíróság helytálló mérlegelési tevékenységét támadták, amelyek a Be. 593. § (2) bekezdésében szabályozott bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán nem vezethettek eredményre.

[179] A törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás során a tanúvallomásokból, okirati bizonyítékokból és szakvéleményekből nyert adatok egyértelműen beilleszthetők voltak a bizonyítékok zárt logikai láncolatába, amelynek zártsága a másodfokú bíróság megítélése szerint is feltörhetetlen. A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy egyedül a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja, és nincs olyan további tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná vagy kétségessé tenné, továbbá kizárja, vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés lehetőségét (BH 2021. 35. [64] bekezdés). Jelen esetben a bizonyítékok zártláncúsága az elsőfokú bíróság indokolásából ellenőrizhető, továbbá egyértelműen beazonosítható, hogy a törvényszék hogyan jutott el a vádlottak bűnösségére levont végkövetkeztetéséhez. Helyesen utalt rá, hogy

I.r. és II.r. vádlott esetében önmagában az eszközök (mérleg, zacskók) hiánya nem negligálja a bűncselekmény megállapíthatóságát.

[180] Az ítéltábla szükségesnek tartja kiemelni, hogy a kereskedés az összes elkövetői magatartás között a legtágabb. A kereskedés egyet jelent a piac működtetésével, haszonszerzésre való törekvést magában foglaló folyamatos tevékenységgel. Ahogy a 1/2007. Büntető jogegységi határozat rámutat, a kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélések a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartások, folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adásvételek által valósulnak meg. Haszonszerzésre irányulnak, és magukba foglalnak minden olyan tevékenységet, amely elősegíti, hogy a kábítószer eljusson a viszonteladóhoz vagy a fogyasztóhoz. Ezek közé tartozik a kábítószernek kereskedés céljából történő megszerzése, tartása, készletezése, porciózása, átadása, eladása is, amely részcselekmények megvalósítása befejezett cselekmény.

[181] A vádlottak a kábítószerrel nem csupán birtokolták, hanem anyagi ellenszolgáltatás fejében további személyekhez való eljuttatását, piacra kerülését célozták meg. A kereskedés tehát a piac működtetése úgy, hogy tetten érhető a haszonszerzési törekvés, amely jelen esetben valamennyi vádlott vonatkozásában megállapítható.

[182] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság tehát okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére.

[183] Mindezek alapján az ítéltábla rögzíti, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítékok értékelésekor logikai hibát tehát nem vétett és a beszerzett bizonyítékokból iratellenes, vagy az adott bizonyíték keretét meghaladó következtetéseket sem vont le, mérlegelési tevékenysége a másodfokú bíróság számára minden elemében meggyőző volt, így a védőknek az elsőfokú bíróság mérlegelési tevékenységét támadó, egyben bizonyítottság hiányában felmentést célzó indítványa a Be. 593. § (2) bekezdésében szabályozott bizonyítékok felülmérlegelésének törvényi tilalma folytán eredményre nem vezethetett.

[184] Az elsőfokú bíróság ítélete érdemi indokolásának több bekezdésében, majd a jogi indokolásban is taglalta az I.r. és II.r. vádlott közt, valamint IV.r. vádlott esetében megvalósult bünszövetség megállapíthatóságának kérdését. A törvényszék hiánytalanul sorolta fel a bünszövetség irányadó fogalmi elemeit.

[185] A Btk. 459. § (1) bekezdés 2. pontja szerint bünszövetség akkor létesül, ha két vagy több személy bűncselekményeket szervezeten kívül követ el, vagy ebben megállapodik, és legalább egy bűncselekmény elkövetését megkísérlik, de nem jön létre bünszervezet.

[186] A bünszövetség fogalmának értelmezésére – változatlanul – a Legfelsőbb Bíróság által meghozott IV. számú Büntető Elvi Döntés ad iránymutatást, ami ma is kötelező érvényű, mert a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 195. § (2) bekezdése akként rendelkezik, hogy az e törvény hatálybalépését megelőzően hozott irányelvek, elvi döntések és kollégiumi állásfoglalások az eltérő iránymutatást tartalmazó jogegységi határozat meghozataláig alkalmazhatók.

[187] A bünszövetség fogalma szerinti megállapodás – mint a szervezett elkövetés egyik eleme – olyan, a jövőben megvalósítandó bűncselekmények elkövetésére irányuló elhatározást jelent, amely az elkövető következetességét, a végrehajtás jelentősebb körülményeiben, módozataiban megnyilvánuló tervszerűséget is felöllelheti. Nem zárja ki viszont a bünszövetség megállapíthatóságát az, ha a végrehajtás módja adott esetben eltér az előzetes megállapodástól, illetve, hogy a bűncselekmények végrehajtásának nem minden egyes részletét szervezték meg. Lényeges azonban, hogy a megállapodás már eleve a bűnözésre, vagyis bűncselekmények (több bűncselekmény) elkövetésére irányuljon [BH2018.69].

[188] Jelen ügyben az I.r., II.r. vádlott, valamint IV.r. vádlott magatartásának ennek megfelelő ismérvei maradéktalanul megállapíthatók, ahogyan arra az elsőfokú bíróság indokolásában (elsőfokú ítélet 35. oldalának [126] bekezdésében, illetve 36. oldalának [132] bekezdésének utolsó mondatában) hivatkozott.

[189] Az irányadó tényállásban rögzítettek szerint az alappal fel sem vethető, hogy az I.r. és II.r. vádlott alkalmilag, egyszeri megoldásként ötlötték volna ki, illetve egyeztek volna meg a gondos tervezést, szervezést követően, jól meghatározott munkamegosztással megszervezett és ennek megfelelően végrehajtott bűncselekmények elkövetésében.

[190] Szintén helyesen és logikus érveléssel vezette le, hogy Terhelt4 IV.r. vádlott miként valósította meg a terhére rótt kábítószer-kereskedelem büntettét tanú1val szándékegységben. Az irányadó tényállás szerint Terhelt4 IV.r. vádlott tanú1 drogterjesztő tevékenységével tisztában volt, és ebben támogatta őt, úgy, hogy alkalmilag az értékesítésben, valamint a tevékenységhez szükséges feltételek biztosításában is részt vett. A tényállás egyértelműen rögzíti azt is, hogy IV.r. vádlott pontosan ismerte tanú1 tanú kábítószer-beszerzési forrásait, így I.r., II.r. és III.r. vádlottakat személyesen is ismerte. IV.r. vádlott a vevőkörrel is tisztában volt, valamint őt alkalommal közvetlenül kiszolgált a kábítószer fogyasztó vásárlókat a egyéb8ban. A Kúria a Bfv.1231/2018/10. számú határozatában kifejtette, hogy a terhelti magatartásnak a bünszövetség ismérvei maradéktalanul megvalósultak, ugyanis irreleváns, hogy IV.r. vádlott a terjesztésben csak alkalmanként vett is részt, emellett folyamatosan rendelkezésre állt, és tisztában volt vele, hogy az értékesítés nem alkalmi jellegű, hanem életvitelszerű és nagyszámú vevőkör részére történik.

[191] A mára már kikristályosodott bírósági gyakorlat szerint bünszövetségben elkövetés megállapítása egyrendbeli természetes egységet képező bűncselekmény megállapítása esetén sem kizárt (BH2018.244.)

[192] Az elsőfokú bíróság megalapozottan és a vonatkozó jogszabályokkal összhangban állapította meg, hogy az I.r. és II.r. vádlottak, valamint IV.r. vádlott cselekményei bünszövetségben elkövetett bűncselekménynek minősülnek, míg a III. r. vádlott tevékenysége nem mutatta a szervezett elkövetés ismérveit, így esetében e minősítés alkalmazása mellőzhető volt.

[193] A társtettesi minősítést ért védelmi támadás kapcsán az ítéltábla rámutat, hogy IV. számú Büntető Elvi Döntés szerint a bünszövetségben elkövetéskor is alkalmazni kell a tettességről és részességről szóló általános rendelkezéseket. Mindezek alapján a másodfokú

bíróság a helyes törvényi hivatkozással megjelölt társtettesi elkövetői alakzatot a (I.r., II.r., és IV.r. vádlottak) bünszövetség tagjai vonatkozásában érintetlenül hagyta.

[194] Azonban a törvényszék adós maradt annak jogi indoklásával, hogy a vádlottak saját kábítószer fogyasztása miként minősül. Ugyanis a fogyasztás a kereskedésen túl szintén tényállás-szerű magatartás, csupán alávetettsége okán nem képezheti külön felelősségre vonás alapját a Btk. 178. § (6) bekezdésére figyelemmel. Ezért ugyanis, annak szubszidiaritása folytán, csak akkor lehetnének büntethetők, ha más, súlyosabb bűncselekményt nem valósítottak volna meg. A Kúria a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. Büntető Kollégiumi véleményének III/6. pontja értelmében azonban a bűnhalmazat mellőzése esetén az önálló megállapításra nem került cselekmény elkövetése súlyosító körülmény.

[195] A kábítószer fajtáit, a mennyiségüket, és azok hatóanyagtartalmát helyesen a tárgyaláson módosított a vegyészszakértői véleményre alapította, az in dubio pro reo elvének következetes alkalmazásával, a vádlottakra nézve minden esetben a legkedvezőbb, legalacsonyabb hatóanyag-tartalommal számolva.

[196] Az ítéltábla a büntetés kiszabása vonatkozásában szükségesnek tartja rögzíteni, hogy a bünszövetség fokozott társadalomra veszélyességét adja a magasabb fokú szervezettség, ami a súlyosabb minősítésben, az ahhoz kapcsolódó magasabb büntetési tételben nyer értékelést.

[197] A joghátrány megválasztása körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva szinte hiánytalanul vette számba a vádlottak terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket az alábbiak szerint.

[198] Elsőként az ítéltábla arra utal, hogy a II.r., III.r. és IV.r. vádlottak büntetlen előéletének alig van jelentősége olyan esetben, amikor a büntetlen személy hosszabb időn át sorozatosan követett el bűncselekményeket. Kiemelve, hogy III.r. vádlott cselekményét egy másik szintén kábítószer-kereskedelem büntette miatt indult büntetőeljárás hatálya alatt követte el, ami ellenben súlyosít (56.BK. vélemény II/1. pont).

[199] I.r, II.r, és IV.r. vádlottakra vonatkozóan vonatkozólag azonban szintén további súlyosító körülmény, hogy az elkövetés tárgyát (főként) kokain képezte, amelyek egészségügyi kockázata és a szervezetre gyakorolt negatív élettani hatása kirívóan káros, és köztudomásúan nagyon magas a függőség kialakulásának veszélye.

[200] Az elsőfokú bíróság szintén nem értékelte súlyosító körülményként a vádlottak kábítószer-fogyasztását.

[201] A védőbeszédekben megjelenő karitatív, önkéntes tevékenység valamennyi vádlott esteében némileg enyhít.

[202] Az elkövetés óta eltelt időtartammal kapcsolatban a törvényszék nem fejtette ki jogi álláspontját, csupán megjelölte, mint enyhítő körülmény. Az ítéltábla rögzíti, hogy az időmúlás és az eljárás elhúzódása nem azonos fogalmak. Az időmúlás az enyhítő körülmények sorába tartozik, a cselekmény elkövetése és a jogerős elbírálás között időt jelöli. Ehhez képest a büntetőeljárás elhúzódása a büntetés mértékét nevesítetten, kompenzációs jelleggel csökkentő enyhítő körülmény, amely tartam a terhelttel szembeni megalapozott gyanú közlésétől a jogerős elbírálásig tart (ÍH 2023. 51.).

[203] A hosszabb idő eltelte az időszerű büntetés hatékonyságának a sérelmét jelenti. Az 56. BK vélemény III./10. pontja értelmében minél súlyosabb a bűncselekmény, annál hosszabb az az idő, amely enyhítőként értékelhető, ezért az eddig kifejtettek alapján csak kisebb, de mindképpen enyhítő körülményként kell figyelembe venni.

[204] Az Alkotmánybíróság 2/2017. (II.10.) AB határozatában írtakra is figyelemmel pedig a büntetéskiszabás során annak is kiemelt jelentőséget kell tulajdonítani az eljárás vádlottaknak fel nem róható elhúzódásának. Jelen ügyben a cselekmények elkövetése óta eltelt és a vádlottak terhére szintén nem róható – jelenleg már 4 évet meghaladó – időmúlás is kis mértékben, de enyhítő körülmény.

[205] Az ítéltábla nyomatékosan hangsúlyozza, hogy az 56. BK vélemény III./10. pontja szerint enyhítő körülmény, ha az elkövető hosszabb ideig állt a büntetőeljárás súlya alatt, továbbá nagyobb a nyomatéka, ha előzetes fogvatartásban volt, ilyenkor az előzőnél rövidebb tartam is enyhítőként értékelhető. Az I.r. és a II.r. vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időtartama azonban nem olyan mértékű, ami enyhítő tényezőként értékelhető lenne.

[206] A Kúria legutóbb a 2021. évi 68. számon közzétett eseti döntésében foglalkozott a büntetés céljának kérdésével, melynek során kifejtette, hogy a Btk. 79. §-ában írtak szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A büntetés kétségtelen joghátrány, a büntetés kiszabása ekként joghátrány okozása, vagyis az elkövetőre vonatkozó rosszallás megtestesítése. Az elkövetett bűncselekmény viszont nyilvánvalóan szintén rosszat jelent. Ehhez képest a büntetés lényege – hagyományosan – a rosszra (a bűnre) adott olyan válasz, amiben testet ölt az elkövetőre vonatkozó, az elkövető számára rossz, azaz joghátrány (szabadságelvonnás, jogkorlátozás stb.) okozása. A büntetés alakilag mindig megtorlás, vagyis az elkövető által elkövetett büntettnak megfelelő, arányos joghátránnyal való viszonzása. A büntetés lényege, tartalma pedig egyfelől fenyítés, azaz az elkövető számára nehézséggel sújtás, másfelől a bűnhődés lehetőségének elindítása. Ahhoz, hogy egy büntetés elérje célját általában elegendő, hogy a büntetés okozta rossz nagyobb legyen, mint a bűnből következő jó, és a rossznak túlsúlya alapján kell kiróni a büntetést és közömbössé tenni azt az előnyt, amelyet egy adott bűncselekmény elkövetése az elkövető számára jelentene.

[207] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, mind a társadalom többi tagját, mind a tettetett vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[208] Terhelt I.r. vádlott fiatakorától bűncselekmények rendszeres és szervezett elkövetéséből tartotta fenn magát, majd a kilencvenes években már olyan bűnözői csoporthoz tartozott, amelynek célja (szintén kábítószer-kereskedelem) bűncselekmények révén jelentős anyagi haszonszerzés volt, és e cél érdekében több személy halálában is közreműködött. Mindezt a vele szemben született jogerős ítéletek tényállásai támasztják alá.

[209] Figyelemmel tehát I.r. vádlott személyében rejlő kiemelkedő társadalomra veszélyességre, a belső arányosságra és a vád tárgyává tett cselekményekben betöltött nagyobb vagy kisebb szerepekre, az ítéltábla az elkövetéskor többszörösen büntetett előéletű, életfogytiglan tartó szabadságvesztésből feltételes kedvezménnyel szabadult, többszörös visszaeső, bünszövetségben kereskedő I.r. vádlottal szemben a büntetési tételkeret középértékét tartotta indokoltnak kiszabni, mely esetében 10 év.

[210] Ugyanakkor a fokozatosságot szem előtt tartva a büntetlen előéletű, újabb büntetőeljárás alá nem vont, jelentősen kisebb szerepet betöltő IV.r. vádlott esetében úgy ítélte meg, hogy a büntetési célok rövidebb tartamú szabadságvesztéssel is elérhetőek. Ezért vonatkozásában a szabadságvesztés mértékét a törvényi speciális minimumra, 5 évre enyhítette.

[211] Mindezek alapján a I.r. vádlott büntetésének súlyosítása, míg IV.r. vádlott büntetésének mérséklése folytán a négy vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztéseknél jobban érvényesül a belső arányosság is, figyelemmel arra, hogy I.r. és II.r. vádlottaknak nyilvánvalóan meghatározóbb szerepük volt, és lényegesen magasabb szinten álltak a kábítószer eladási láncolatban. Fentiekre figyelemmel a II.r., és III.r. vádlottak esetében a büntetéseknek sem enyhítésére, sem súlyosítására nem látott indokot.

[212] I.r. vádlott esetében a szabadságvesztés büntetés fegyház fokozata, valamint a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségének kizárására szintén törvényes. Az elsőfokú bíróság azt is helyesen tüntette fel ítéletében, hogy azok mely törvényi előírásokon alapulnak. A Btk. 45. § (5) bekezdésében foglaltakat is helytállóan alkalmazta a korábbi feltételes szabadság megszüntetésére vonatkozóan, annak feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának elhalasztására vonatkozó időtartamot a másodfokon felemelt szabadságvesztés kiszabása okán volt szükséges korrigálni.

[213] Helyesen döntött a törvényszék, mikor a büntetlen előéletű, kiskorú gyermeküket egyedül nevelő II.r., és IV.r. vádlott esetében lehetőséget látott a törvényben előírtnál eggyel enyhébb, börtön végrehajtási fokozat meghatározására, míg III.r. vádlott esetében a törvény rendelkezése szerinti börtön fokozat megállapítása szintén törvényes. E vádlottak esetében a törvénynek megfelelően került sor a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja megállapítására.

[214] Az ítéltábla a szabadságvesztés büntetés törvényhelyeként feltünteti a Btk. 33. § (1) bekezdés a) pontját is.

[215] A másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy a közügyektől eltiltás mellékbüntetések tartama az I.r. vádlott esetében a felemelt, míg IV.r. vádlott esetében az enyhített szabadságvesztéshez kell, hogy igazodjék, míg a II.r. és III.r. vádlott tekintetében megfelelő.

[216] Az elsőfokú bíróság által a jövedelemmel rendelkező II.r. és III.r. vádlottakkal szemben kiszabott pénzbüntetés alkalmazása is törvénynek megfelelő. Az elsőfokú ítéletben meghatározott napi tételek száma arányban áll a vádlottak személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel, míg az egy napi tétel összege igazodik az iratok alapján megállapítható vagyoni helyzetükhöz.

[217] Ugyancsak törvényes az I.r., és II.r. vádlott által az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása, melynek jogszabályhelyét is helyesen jelölte meg az elsőfokú bíróság.

[218] Az elsőfokú bíróság ítéletének az I.r. és II.r. vádlottal szemben alkalmazott vagyonek Kobzásra és elkobzásra, valamint a bűn jelek kiadására vonatkozó indokai és rendelkezései törvényesek, a másodfokú bíróság annyiban egészíti ki az elsőfokú ítéletet, hogy az intézkedések törvényhelyeként a Btk. 63. § (1) bekezdés e) és f) pontját is feltünteti. Továbbá a 2024. március 1. napjától hatályos Be. 321. § (5a) bekezdése értelmében figyelmeztette a jogosultakat az át nem vett dolog állam tulajdonába kerüléséről.

[219] Az ítéltábla azonban megállapította, hogy a III.r. vádlottól a 63.000 forint lefoglalására az elkövetési idő után több mint egy évvel, 2022. június 23. napján került sor, így ezen összegre a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja szerinti törvényi vélelem nem áll fenn. Ekként e pénzösszeg lefoglalását a Be. 320.§ (1) bekezdés a) pontja alapján megszüntette azzal, hogy a Be. 323. § (1) bekezdése alapján az összeget visszatartotta a III.r. vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés, vagyonek Kobzás, illetve az őt terhelő bűnügyi költség megfizetésének biztosítására. Ugyanakkor a bűncselekmény elkövetéséből eredő 44.000 forint erejéig a Btk. 74. § (1) bekezdés, és a Btk. 75. § (1) bekezdés a) pontja alapján vagyonek Kobzást kellett elrendelni, melyről a törvényszék elmulasztott rendelkezni.

[220] Az elsőfokú bíróság meggyőző indokát adta annak is, hogy miért nem találta alaposnak tanú8 vagyoni érdekelt által előterjesztett vagyoni igényt.

[221] A törvényszék a vádlottak vonatkozásában felmerült, valamint őket külön-külön és egyetemlegesen terhelő bűnügyi költség összegét egyaránt hibamentesen határozta meg.

[222] Mindezekre figyelemmel, az ítéltábla – a Be. 599. § (1) bekezdése szerint nyilvános ülésen – a fellebbezésekkel támadott elsőfokú ítéletet Terhelt1 I.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV.r. vádlottak vonatkozásában a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben valamennyi vádlott tekintetében a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[223] A másodfokú bíróság a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján rendelkezett az I.r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől letartóztatásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztésbe való beszámításáról.

[224] A másodfokú eljárás során a III.r. vádlott védelmében eljáró kirendelt védő díjával felmerült bűnügyi költség megállapításáról és viseléséről a Be. 613. § (1) bekezdése értelmében
a
Be. 574. § (1) és (4) bekezdése alapján rendelkezett.

[225] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2025. év július hó 3. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kertész Andrea s.k.

előadó bíró

Dr. Kovács Katalin s.k.

bíró

A Fővárosi Törvényszék 19.B.487/2022/171. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.312/2024/51. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt1 I.r., Terhelt2 II.r., Terhelt3 III.r. és Terhelt4 IV. vádlott vonatkozásában 2025. év július hó 3. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. év július hó 3. napján

Dr. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke